

**PRAVÉ RODINY
BRÁNA DO NEBES**

*Federace rodin
za mír ve světě a sjednocení*

Pravé rodiny
Brána do nebes
Reverend Son Mjong Mun
Federace rodin za mír ve světě a sjednocení

Přeloženo z anglického originálu:
True Families, Gateway to Heaven

Vydala Federace rodin za mír ve světě a sjednocení
Žerotínova 42
130 00 Praha 3

Překlad: Ľuba Owen
Korektury: P. Masner, M. Rozehnalová, L. Dvornická, D. a H. Musilovi
Obálka: ArtFocus, www.artfocus.cz

© Praha 2009
vydání první, náklad 500 výtisků

Předmluva

Mírumilovní občané světa!

V této knize je představena část speciálních historických a prozřetelnostních zpráv z nebe. Jsou to zprávy z nebe, které reverend Mun, jenž byl nebem povolán v raném věku 16 let, aby se vydal na cestu spasení lidstva, vyhlásil a učil během svých 90 let života po celém světě tváří v tvář celému lidstvu.

Učení reverenda Muna bylo již vytištěno ve více než tisíci knihách projevů. Tato kniha obsahuje první část prvního oddílu „*Pozemský život a duchovní svět*“ a třetí, čtvrtou a pátou kapitolu z oddílu „*Pravá rodina*“ knihy „*Čon Song Gjong*“, která je jednou z takových knih projevů.

Z mnoha učení, která reverend Mun v posledních několika desetiletích předával, tato brožurka shrnuje

2 Právě rodiny, Brána do nebes

například význam lásky, jak byla původně stvořena, tedy lásky mezi pravým mužem a pravou ženou v centru s pravou láskou, standard pravé rodiny, hodnotu pravého života a další. Je to sbírka proslovů přednesených od 50. let až doposud na stejné téma a jde tedy o něco, co se stále opakuje, a čtenář bude možná cítit, že stejná slova čte znovu a znovu.

Pokud však čtenář bude při čtení hluboce zkoumat podstatu proslovů pronesených při každé jedné příležitosti, uvědomí si, že jsou to slova skutečné pravdy, a že každé z těchto slov v sobě nese bohatý a hluboký význam. Je to proto, že to nejsou slova pocházející z hlavy člověka, ale pravda nebe vyhlášená ústy reverenda Muna. Můžeme to přirovnat k tomu, že i když jaro přichází každý rok, žádná dvě jara nejsou nikdy stejná.

Doufám, že se nepřipravíte o velké požehnání reverenda Muna, díky němuž tato brožura mohla být vydána, aby vnesla světlo do temně vyhlížející

budoucnosti lidstva. Reverend Mun obdržel nebeskou pečeť Právého rodiče lidstva a věnuje tuto knihu jako dar lidstvu s láskou rodiče. Doufám, že čtenáři budou číst tuto brožurku pečlivě až k jejímu závěru a že jim poslouží jako ukazatel v jejich dalším životě. Ti, kteří si přejí studovat hlouběji, si mohou také zakoupit a studovat „*Mírová poselství*“, „*Čon Song Gjong*“ a „*Knihy projevů reverenda Son Mjong Muna*“, aby mohli být osvíceni ještě hlubším vyjádřením pravdy.

Kéž je milost nebe s Vámi, s Vašimi rodinami a s Vašimi národy.

Vydavatel

OBSAH

Předmluva	1
-----------------	---

Kapitola prvni

Naše životní dráha

Část 1. Modlitby, které se vztahují k životní dráze	9
Část 2. Účel, po kterém lidé touží	13
Část 3. Proč se rodíme	14
Část 4. Vztah mezi okamžikem a celým životem	15
Část 5. Dětství a tři postupná stádia období růstu	21
Část 6. Naše životní cesta	22
Část 7. Původní domovina, o kterou musíme usilovat	24
Část 8. Naše nejvznešenější cesta v životě	26
Část 9. Standard narození a standard života	27
9.1. Špatný standard narození	27
9.2. Standard života	29

Kapitola druhá

Rodina je modelem Nebeského království

Část 1. Rodina je centrálním modelem pro všechny bytosti	33
Část 2. Rodina je učebnicí lásky, s jejíž pomocí se spojíme s univerzální láskou	36
Část 3. Cvičiště lásky pro vstup do království lásky	40
Část 4. Rodina je modelem pro Nebeské království	44
Část 5. Rodina spojuje lásku tří generací	47
Část 6. Rodina je cvičištěm srdce	50
Část 7. Rodina je naší věčnou původní domovinou	53
Část 8. Rodina je konečným standardem pro završení ideologie soustředěné na kosmos	56

Kapitola třetí

Naše životní cesta soustředěná na lásku

Část 1. Proč se lidé rodí?	61
Část 2. Život ve své původní podobě	64
Část 3. Věčným prvkem pro lidský život je láska	68
Část 4. Co je Boží láska?	70
Část 5. Díky Božím požehnání můžete zdědit lásku a radost	73
Část 6. Lidé hledají centrum lásky	77
Část 7. Náš život prochází třemi obdobími	80
Část 8. Pozemský život je tréninkem, abychom se dostali do rytmu s duchovním světem	83

Kapitola čtvrtá

Láska mezi mužem a ženou v původním stvoření

Část 1. Původní láska mezi mužem a ženou	87
Část 2. Důvod, proč se rodí muži a ženy	90
Část 3. Muži a ženy se navzájem absolutně potřebují	93
Část 4. Láska přichází od našeho partnera	96
Část 5. Muži a ženy se v lásce harmonizují	99
Část 6. Původní lidské bytosti jsou okouzleny pravou láskou	102
Část 7. Láska se uskutečňuje v naprosto přirozeném prostředí ...	104

Kapitola první

NAŠE ŽIVOTNÍ DRÁHA

Část 1. Modlitby, které se vztahují k životní dráze

„Milovaný Nebeský Otče, děkuji Ti za Tvoji milost a za to, že jsi mne ochraňoval v mých zápasech od dětství až doposud. Během všech těch let jsem se obával jakéhokoli pokoření či hanby, kterými by nebe mohlo trpět. Mezi všemi dobrými věcmi na této zemi není nic vzácnějšího, než se spojit s Tvým původním srdcem. Pokud toto pochopíme, nemůžeme jinak, než po tomto vztahu nekonečně toužit. Musíme si pamatovat, že ti, kteří zažijí Tvoji lásku, nebudou nikdy litovat, i když

zapomenou na všechny věci tohoto světa. Nyní musíme hledat ideální svět, původní domovinu, kde žijeme Tvou láskou. Musíme se dnes tady na zemi připravit na den, kdy se narodíme jako svobodné děti, které jsou obdařeny právem svobody ve svém třetím životě.

Musíme vědět, že právě tak, jak jsme se potřebovali zdravě vyvíjet v lůně matky, abychom se narodili a vedli zdravý život na zemi, potřebujeme zdravý pozemský život, abychom vedli plnohodnotný zdravý život v nebi. Jelikož dnešní svět je světem konfliktu pod nadvládou zla, musíme být odhodláni bojovat až do posledního okamžiku, abychom byli požehnáni spoluprací nebe a země a drželi krok s dynamickou štěstěnou univerza. Musíme být odhodláni žít tak, aby naši potomci již nebyli nikdy postaveni do stejné pozice, v jaké jsme byli my.“ (49-308, 17.10.1971)

„Milovaný Otče, když uvažujeme o Tvé existenci a o tom, jak jsi po celou historii neúnavně a tvrdě pracoval, abys přivedl nové jaro, musíme se stát Tvými nekonečně

vděčnými a radostnými syny a dcerami, kteří truchlí nad skutečností, že jsme Ti ještě stále nebyli schopni nabídnout celý náš život a veškerou naši lásku. V našem předurčeném vztahu s Tebou naše životy mají být v harmonii a úplně pohlceny v Tobě a Tebou, abychom i my mohli uvítat nové jaro.

Musíme si uvědomit, že jen když poprvé uvítáme jaro, květiny rozkvetou. Nesmíme se stát takovými politováníhodnými dušemi, které tak nikdy neučinily. Stejně jako květina prochází obdobím léta a podzimu, než rozkvetne a přinese plody, my též musíme projít podobným procesem, abychom nesli plody.

Víme, že aby mohl strom nést plody, musí nejdříve v létě vstřebávat pro život důležité prvky prostřednictvím kořenů, kmene a větví a koncentrovat tak dokonalou životní sílu, aby se později z něho mohl zrodit další život. Podobně se i my musíme stát syny a dcerami, kteří zkoumáním vlastního nitra zajišťují, že z našeho srdce pramení životní síla – síla, jež je

schopná znovuzrození do nového světa, i kdyby naše těla měla zemřít.

Jakkoli čas letí a bouře nelítostně zuří, naše vnitřní životní síla musí vzdorovat nátlaku prostředí, v němž žijeme, a odhodlaně setrvat na cestě růstu. Jen tak můžeme přivítat nové jaro a stát se semenem, původním zdrojem druhého života, jež může být znovu zaseto.

Podobně, jakkoliv žalostně můžeme vypadat navenek, jestliže si udržíme svoji hodnotu jako původní esenci, která může posílit duchovní životní sílu, a jako semeno, které může být zaseto v nekonečném světě, nejsme ubožáky, i když si to možná myslíme. Dovol nám, prosím, uvědomit si, že čím bídňější se můžeme zdát navenek, tím dokonalejší a jistější je naše vnitřní hodnota.“ (32-36, 14.6.1970)

„Otče, uvědomili jsme si, že bez touhy sloužit Ti a pokorně se Ti klanět, nemůžeme mít s Tebou ve věčném světě žádný vztah. Otevři brány našich srdcí, abychom

pocítili Tvé srdce a slyšeli Tvůj hlas prýštící z hloubi našich srdcí a veď nás, abychom dnes získali zpět svá ztracená těla. Pomoz nám, abychom ocenili Tvou historickou cestu tvrdé práce a úsilí najít každého jednoho z nás a abychom mohli před Tebou pokorně sklonit své hlavy.“ (4-280, 14.9.1958)

Část 2. Účel, po kterém lidé touží

Bůh nemá tělo. Proto, aby projevil Své tělo, použil Adamovo tělo jako Své tělo, a ukázal nám skrze něho Svoji tvář. To je ideál stvoření.

Bůh je původní duchovní ohnisko a Adam je původní fyzické ohnisko. Tato dvě ohniska vytváří 90 stupňový úhel. To je Boží účel stvoření a účel, po kterém lidé touží. Kdyby Adam s Evou nepadli, navěky by v duchovním světě zaujali pozici otce a matky. Nicméně kvůli Pádu to nebylo možné. Kdyby nebylo Pádu, všichni by mohli jít do nebe jednoduše díky tomu, že slouží svým rodičům tak, jako kdyby sloužili Bohu. (119-109, 4.7.1982)

Část 3. Proč se rodíme

V tomto stvořeném světě je vše kulaté: slunce, země, hvězdy, všechno je stvořeno kulaté. Dokonce i naše ústa, když se na to podíváme, jsou kulatá. Ať už si o tom myslíme cokoli, vše je takto stvořeno. Univerzum vytváří vztahy tím, že obíhá neustále dokola a vytváří kruhové cyklické pohyby. I když má jednotlivá věc kulatý tvar, neexistuje samostatně, nýbrž vytváří s celkem související spojení.

Proč se tedy rodíme? Narodili jsme se, abychom žili v rytmu s tímto obrovským univerzem. Vlny oceánu narážející na pobřeží narážejí také na naše srdce. Mírný vánek poklidně vane a uklidňuje naše srdce. Kvetoucí květiny uvolňují opojnou vůni a probouzí vůně v našich srdcích. (104-122, 22.4.1979)

Pokud se narodíme z lásky, jsme v ní vychováváni, žijeme v ní a umíráme v ní, můžeme být vděční za své narození, za svůj život a za svou smrt. Všichni jste se

účastnili vašeho zrození na místě, kde se váš otec a vaše matka milovali a jeden druhého si nesmírně cenili.

Jste účastníky této lásky. Jelikož jste se narodili z lásky svých rodičů, považujete se za prapory vztyčené láskou vašich rodičů. Tyto prapory vlají a hlásají lásku. Všichni máme žít celý náš život pro lásku. I vy byste měli mávat praporem lásky pro vaši matku, mávat praporem lásky, když vidíte svého otce a mávat praporem lásky pro vaše sourozence. (103-258, 25.2.1979)

Část 4. Vztah mezi okamžikem a celým životem

Vaše tělo nemůže nikdy dorůst k dokonalosti, pokud mu svým životem nevytvoříte půdu pro získávání potřebných živin. Tento jev se vyskytuje v přírodě. Po své cestě životem kráčíme často dlouhou dobu beze změn, ale když se dostaneme na křižovatku, máme jen kratičký okamžik, abychom se rozhodli, kterou cestou se ubírat dál.

Lidé, kteří ignorují okamžik, nemohou nikdy získat nic vzácného. Nemohou se stát významnými lidmi, ani zdědit Boží trůn a Jeho korunu. Proto i v tom nejoslnivějším okamžiku dbejte na každé vyřčené slovo, každý skutek a dokonce každou svou myšlenku. Žijte a řešte své problémy s postojem, že obsah vašeho každodenního života je fenoménem ve vztahu k celému světu. Jen tímto způsobem lze vymezit oblast vítězství.

Takovou oblast vítězství vymezujeme v každém jediném okamžiku a to samé platí pro historickou a kosmickou oblast vítězství. Ti, kteří znají nekonečnou hodnotu jednoho jediného okamžiku a žijí podle toho, se pak mohou stát významnými lidmi, ba dokonce svatými nebo Božími syny a dcerami. Tak lze překročit křižovatku života a smrti v jediném okamžiku. (31-217, 31.5.1970)

Dnes je problémem náš postoj. Ze všeho nejdříve musíme my sami hluboce toužit po příchodu Božího

království a uskutečnění Boží vůle. Ještě důležitější však je, jak se my osobně sjednotíme s Boží vůlí.

Vezměme si třeba jen jednu jedinou hodinu. To, jak ji využijeme v souvislosti s Boží vůlí, je důležitější, než toužit po příchodu Božího království. Proto musíme nejprve vytvořit takové prostředí jako jednotlivci, rodiny, kmeny a národy, které nám umožní zdědit Boží vůli. Teprve potom můžeme začít budovat Boží království. Otázkou ale zůstává, jak se během jediné hodiny, která by nám byla dána v našem každodenním životě, můžeme absolutně soustředit na Boha a vytvořit si pevný vztah s Jeho vůlí?

To je velmi důležitá otázka. Když se podíváme na dějiny prozřetelnosti obnovení od Adamovy rodiny přes Noeho, Abrahamovu a Mojžíšovu rodinu až po rodinu Ježíše, uplynulo čtyři tisíce let. Nicméně to, co zde rozhodlo o jejich selhání, se neodehrálo, řekněme, v průběhu jednoho roku. Pád Adama a Evy v Adamově

rodině nebylo něco, co by bylo plánováno, a pak uskutečněno za jeden rok, desetiletí nebo několik desetiletí. Jejich chyba se odehrála v jediném okamžiku; a když si pomyslíme, jak se toto selhání okamžiku potom neustále opakovalo po dlouhé a dlouhé věky, pochopíme, jak strašlivý a děsivý takový jeden moment je.

Právě kvůli selhání jediného okamžiku muselo mnoho lidí, kteří v dějinách kráčeli cestou spravedlnosti, projít nevýslovným utrpením a mnoho ras, které nemohly následovat vůli Boha, tak upadlo do propasti zkázy. Tito všichni se stali původem nesmírné oběti odškodnění. Když toto pochopíme, jediná hodina našeho každodenního života, kterou obvykle prožijeme lhostejně, se rázem stane strašlivou. Vedle toho navíc musíme vnímat, jak děsivý je každičký moment, dokonce každá vteřina v hodině, která plyne s neustálým tikotem hodinových ručiček. Ani věčné Nebeské království nemůže existovat bez harmonického vztahu s každým jednotlivým okamžikem.

Věčnost nezačíná, když zemřeme, nýbrž v okamžiku, kdy poznáme Boží vůli. V tomto případě, pokud se byt' jen na okamžik vytvoří trhлина nebo se jakkoli naruší vztah k času, věčnost bude přerušena. Proto při následování cesty víry ve svém kurzu života neváhejte a neodkládejte svou prozřetelnostní zodpovědnost z jednoho roku na druhý a pak na přespříští nebo z mládí do středního věku a nakonec do vašeho stáří. Nemůžeme takto žít.

Lidé s takovýmto životním stylem zemřou, aniž by strávili jediný den svého života sjednoceni s Vůlí. Takoví lidé nemohou jít do Nebeského království.

Jakkoli dobrá může být vaše země nebo místo, kde žijete, nemůžete jít do Nebeského království, pokud jste nebyli schopni žít ani jediný den podle vítězného standardu. Nemůžete vstoupit do věčného světa, pokud jste nežili ani jeden rok vítězně. Tudíž, i když je pro věřící důležité udržovat si sen o věčnosti, ještě důležitější je, jak ve skutečnosti odstraní zlo a zda se stanou nositeli dobra.

Především toto je rozhodující. Z tohoto hlediska Adamovo momentální selhání vedlo k věčným mukám. Bylo to v Adamově rodině, kde Kain s Ábelem měli odstranit muka rodičů, zbourat zed', která existovala mezi bratry a vytvořit počátek jedné rodiny. Nicméně vražda Ábela, jenž byl ustanoven jako zástupce prozřetelnosti obnovení, byla také událostí okamžiku.

Během kurzu 120 let, kdy se Noe lopotil a stavěl archu, to byl jen kratičký okamžik, kdy Bůh řekl: „Nastal den splnění mého přání,“ a vydal příkaz: „Všichni na palubu!“ Ti, kteří tento příkaz uposlechli, získali požehnání věčného Boha. Ti, kteří neuposlechli, byli pohřbeni v říši věčného soudu.

To samé platí pro Abraháma. Boží příslib, že jeho potomků bude tolik, kolik je hvězd na nebi a písku na břehu moře (Genesis 22,17), se naplnil, než bys okem mžikl. Abrahamova oběť nevyžadovala desetiletí, nýbrž pouhý jeden den práce. Netrvalo mu více než hodinu rozdělit oběť a položit ji na oltář, nicméně ta jediná

hodina historicky nesla semeno veškerého života a smrti, prokletí a požehnání.

Dnes by se věřící neměli obávat příchodu Posledního soudu, ale měli by si klást otázku, jak zharmonizovat svou každodenní činnost a jak se vyrovnat s rozcestími života v souladu s Boží vůlí. (37-217, 27.12.1970)

Část 5. Dětství a tři postupná stádia období růstu

Jak stvořil Bůh Adama a Evu? Jestliže použil hmotu, jaký druh použil? Kde začal? V jakém okamžiku se započal život Adama a Evy? Nemůžeme si myslet, že by je Bůh stvořil jako dospělé, spíše je stvořil jako nemluvňata. Pokud si nedokážeme představit, že se Bůh choval jako těhotná matka, která krok za krokem porodila, krmila a vychovávala své dítě, nemůžeme logicky vysvětlit vznik veškerého života v průběhu tří po sobě jdoucích stupňů růstu.

Logicky tedy Adam s Evou prošli obdobím dětství, než vstoupili do stádia růstu a dovršení. Toto je nebeský zákon. Jaké bylo dětství Adama a Evy? Musíme vycházet z konceptu, že neviditelný Bůh vychovával dítě, které se původně zrodilo v Jeho mysli a poté procházelo kurzem života ve fyzickém světě. (225-198, 20.1.1992)

Část 6. Naše životní cesta

Protože společnost, národ a svět, ve kterém žijeme, jsou vzdálené ideálu, zažíváme nejrůznější utrpení a dobro a zlo se neustále střetávají. Kdybychom vzali náhodný vzorek sta mužů, zjistili bychom, že sto procent z nich bojuje boj „každý sám za sebe“, podle svých okolností, tak aby zabezpečili své materiální potřeby.

Proto si stěží můžeme být jisti, že dokážeme udělat všechnu práci, kterou jsme si ráno naplánovali. Čím větší záběr máme, tím větší odhodlání potřebujeme, abychom byli sto dosáhnout v našem každodenním životě vítězství.

Jestliže nám toto schází, náš den nemůže být vítězný. Z takových dnů se stanou měsíce a z měsíců roky.

Také nám schází podpůrné prostředí, které by nám napomohlo v dosažení našich cílů v průběhu měsíce. Abychom měsíc zakončili úspěšně, potřebujeme hnací sílu a odhodlání, jež jsou nutné jak v řešení detailů, tak i v překonání všech těžkostí, které se v průběhu měsíce nashromáždily. Bez nich nelze vítězně završit měsíční aktivity.

Úspěšně projít celým rokem vyžaduje, abychom byli vyzbrojeni bojovným duchem nebo hnací silou, které mohou zdolat veškeré výzvy každého z 365 dnů v roce. Potom můžeme takový rok vítězně oslavovat. Pokud takto prožijeme celý rok a tímto způsobem budeme pokračovat dál, zvládneme úspěšně deset, dvacet a třicet let a nakonec se tento životní styl stane naší životní cestou. (31-30, 12.4.1970)

Lidé, kteří dnes žijí na zemi, nemohou uniknout omezení časem. To platilo po celé dějiny. Jednotlivci,

rodiny, kmeny, společnosti, národy a svět, všichni se pohybují ve sféře času.

Ať žijí lidé kdekoliv, vždy mají nějaký cíl, kterého chtějí dosáhnout. Na takový cíl se soustředíme deset, dvacet, třicet nebo i sedmdesát let a v podstatě celý náš život. Čím větší je náš cíl, tím silnější musí být naše vnitřní odhodlání, abychom ho dosáhli. Pokud nejsme schopni udržet dostatečné vnitřní odhodlání přesahující náš cíl v průběhu procesu, který se nazývá čas, bude tento cíl nedosažitelný. (31-149, 24.5.1970)

Část 7. Původní domovina, o kterou musíme usilovat

Možná neznáte realitu duchovního světa, já se však těším zvláštnímu daru od Boha, neboť mám jasný vhled do tohoto světa. Při odhalování kořene tohoto světa jsem zjistil, že jeho principy jsou docela prosté.

V duchovním světě jen ti, kteří žili nesobecky v souladu s Božími univerzálními principy, mohou

vstoupit do vyšších oblastí. Svět strukturovaný tímto způsobem je ideálním Nebeským královstvím. Toto místo je původní domovinou, o kterou lidstvo musí usilovat. Dnes, ačkoliv jsme vyhnanci z naší původní domoviny a žijeme padlým životem, jsme předurčeni se tam vrátit. Bůh proto musel v průběhu dějin vytvořit cestu, protože my sami bychom to nedokázali.

Proto Bůh podnítil vznik mnoha různých náboženství. Jsou to cvičiště, pomocí kterých Bůh po této cestě směřoval všechny lidi bez ohledu na rasu, kulturní zázemí, zvyklosti a tradice. Náboženství jsou cvičiště pro výchovu lidí, aby se stali způsobilými pro návrat do původní domoviny. Vezmeme-li v úvahu různorodá kulturní pozadí po celém světě, vidíme, že Bůh vede lidstvo ke sjednocenému světu náboženství, který bude moci postoupit na vyšší úroveň.

Co učí náboženství, které vede lidi do původní domoviny, především? Učí lidi žít pro druhé. Vysoce rozvinutá náboženství hodně zdůrazňují tento princip, učí nás být laskavými a mírnými, učí nás stavět se

do pozice, kde pozvedáváme druhé, žijeme pro ně a obětavě jim sloužíme. Vše to slouží k tomu, abychom si vštípili disciplínu, řídit se zákony Nebeského království. (78-115, 6.5.1975)

Část 8. Naše nejvznešenější cesta v životě

Jaká by měla být naše životní cesta? Je to cesta k vlastnictví Boží lásky. Vlastnit Boží lásku je nejvyšším a konečným cílem našeho života. Všichni, muži i ženy tudy musí jít. Naše životní cesta nás musí vést k nekonečnému Bohu lásky. Nejvyšší životní cesta spočívá v nalezení Boží lásky tím, že desetkrát nebo dokonce stokrát překonáme hranice smrti a na této cestě hledání budeme pokračovat i po smrti.

Co je konečným cílem našich tužeb? Je to vlastnictví Boží lásky. I kdybychom vlastnili Boha samotného, ale neměli lásku, jakou má On, Bůh se nemůže stát naším vlastním Bohem. Potřebujeme tedy vlastnit Boží lásku. I když jediné, co budeme mít, bude

Boží láska, bude to tak v pořádku, i kdyby Bůh sám nebyl přítomen. Když se Jeho láska stane mojí láskou a moje láska Jeho, poprvé se sjednotí vnitřní a vnější aspekt. Národ založený na takové lásce se stane ideální domovinou, kde nebudou vyšší a nižší společenské třídy.

Spočíváme-li v takovém místě lásky, máme pocit, že pod sluncem neexistuje nic, co by se nejevilo dobrým a co by neexistovalo pro nás. Jelikož taková je Boží láska, nebeský svět, jenž je cílem lidstva, tedy Nebeské království, je místem naplněným láskou. (39-210, 10.1.1971)

Část 9. Standard narození a standard života

9.1. Špatný standard narození

Lidé dnešního světa, kteří se chlubí svým rodokmenem a předvádějí své tituly jako symboly společenské prestiže, si nejsou vědomi toho, že jejich narození bylo duchovně

poskvrněno. Nevědí, že se narodili s láskou, životem a linií Satana, Božího nepřítele. Toto je vážný problém.

Kvůli Pádu se lidé narodili ze Satanovy lásky, která byla předána jejich rodičům. Satanova krev si našla cestu skrze životy našich matek a otců až k nám, lidem žijícím v dnešní době. Vy jste konečným plodem. Jako takoví patříte všichni do satanské linie. Jinými slovy, ve vašich žilách koluje satanská krev. Proto Satan automaticky plodí své dokonalé ovoce, zatímco Bůh se snaží osvobodit tytéž muže a ženy a proměnit je v původní čisté a dokonalé lidi. Všichni máte počátek v Satanově lásce a narodili jste se z jeho linie.

Protože váš počátek byl špatný, musíte se vrátit do původního bodu. Jelikož máme původ ve falešných rodičích, musíme se vrátit a začít nanovo z Právých rodičů. Jak moc je to důležité? Je nezbytné od základu zdědit Boží lásku, život a linii.

Proto, když obdržíte Požehnání, procházíte obřadem změny linie. Musíte v to věřit více, než ve svůj vlastní život. Jen proto, že je to obřad Církve sjednocení,

neměli byste na něj nahlížet jen jako na nějaký obyčejný rituál. Je to jako zázračný lék, antidotum, jež přivádí mrtvé zpět k životu.

Naši předkové spáchali tak vážnou chybu, že se nesčetní lidé v průběhu dějin stali obětí jejich následků. Když toto víme, nikdy více nemůžeme kráčet tou samou cestou – nikdy více! Během dějin jsme platili krutou daň za to, že jsme pokračovali v nedovolené lásce v padlém duchovním i fyzickém světě s dalekosáhlými důsledky pro jednotlivce, rodiny, společnosti, národy a svět. (216-109, 9.3.1991)

9.2. Standard života

Když teď říkám život, mám na mysli věčný život. Nemám na mysli jenom život v duchovním světě, ale život, který žijeme navěky. Každý jedinec byl stvořen, aby byl objektem Boží lásky. Jste pro absolutního Boha partnerem v pozici objektu a partnerem v Jeho lásce. Bůh si cení pojmu pravé lásky více než Sám sebe. On je absolutním a věčným centrem života. Jeho ideál však jde

až za hranice této věčnosti. Centrem tohoto ideálu je pravá láska a partnerem této lásky jste vy!

Vlastností lásky je, že mezi partnery v roli subjektu a objektu podporuje jednotu. Takováto láska je schopna sjednotit národ. To znamená, že jeden partner je schopen doprovázet druhého v jakékoliv pozici a může jej bezpodmínečně následovat. Můžete zdědit celou Boží štěstěnu a dokonce i celé Jeho srdce. Prošel jsem bídným kurzem, abych toto odhalil, a nyní stojím na tomto základu. Je to velkolepé a vznešené a nedá se to za nic vyměnit: je to úžasná milost. Proto stojím ve stejné pozici jako Bůh. Sdílím s Ním věčnou pozici pravé lásky. Duchovní svět se nachází oproti tomuto omezenému pozemskému světu v jiné dimenzi. V rámci pozemských hranic se nemůžeme svobodně pohybovat, ale jelikož duchovní svět je místem vyšší dimenze, můžete v něm dělat cokoli, můžete přeskakovat čas. Pokud něco chcete na základě lásky, můžete to vše mít kdykoliv a kdekoli.

Původně jsme byli stvořeni jako věčné bytosti. Pokud se staneme věčnými bytostmi pravé lásky a

půjdeme do duchovního světa, budeme svobodní. Prvním standardem života je standard dobra a zla, druhým je původní počátek a třetím je věčný život. (216-107, 9.3.1991)

Kapitola druhá

RODINA JE MODELEM NEBESKÉHO KRÁLOVSTVÍ

Část 1. Rodina je centrálním modelem pro všechny bytosti

Nacházíte-li se ve světě prostoru, potřebujete nahoře a dole, vlevo a vpravo, vpředu a vzadu. Jen tak bude vaše pozice stabilní. Váš tvar se bude měnit podle pozice, ve které stojíte: nahoře a dole, vlevo a vpravo, vpředu a vzadu. Zaobíráme-li se otázkami, týkajícími se vztahů nahoře a dole, vlevo a vpravo, vpředu a vzadu a také problémy v rodině, národě a ve světě, existuje jen jedno

řešení. Nahoře a dole, vlevo a vpravo a vpředu a vzadu má mít za své centrum jednotlivce, stejně jako musíme mít rodiče a děti, manžela a manželku a bratry a sestry.

Totéž platí pro národ. V čele s vedoucím představitelem národa by měly všechny rodiny obejmout civilizace východu a západu a civilizace severu a jihu a všechny lidi světa jako své bratry a sestry a konečně ustanovit model rodiny. Tento model je stejný pro všechny. Vy sami jste centrem tohoto modelu. Tento model představuje princip, jenž vyžaduje, že od vás má vzejít vaše rodina, která se následně rozšíří na národ, svět, nebe a zemi a konečně až k Bohu. Nejenže chcete být centrem univerza, vy skutečně můžete být centrem univerza. Stejně tak je centrem univerza rodina. Když si představíme rodiče jako nebe, pak země představuje děti. Když pomyslíme na východ a západ, pak východ symbolizuje muže a západ ženu. A tak po svatbě žena jde na místo, kde je její manžel, ať je to kdekoliv. Podobá se to západu odrážejícímu sluneční svit, který září od východu.

Totéž platí pro vztahy mezi bratry a sestrami. Když nejstarší bratr vede nějakou činnost, mladší sourozenci spolupracují. Proto by se měl každý člověk nacházet ve vztahu rodiče a dítěte, v manželském vztahu a ve vztahu sourozeneckém. Jinak řečeno, tyto tři vztahy se musejí setkat v jednom bodě. Ústřední bod je jeden. Centra směrů nahoře a dole, vlevo a vpravo a vpředu a vzadu by se neměla lišit. Pokud se jejich centra liší, všechny vztahy mezi nahoře a dole, vlevo a vpravo a vpředu a vzadu budou nevyvážené. Takto polohy nahoře a dole, vpravo a vlevo, vpředu a vzadu a společný centrální bod dávají číslo sedm. Vytvořit číslo sedm tímto způsobem znamená být rodinou, jenž je sjednocená v pravé lásce s Bohem v centru, a kde všechny tyto složky vytvářejí kompletní kouli tvořící harmonii a jednotu. Často říkáme, že číslo sedm je šťastným číslem. Když tedy slyšíme toto vysvětlení o čísle sedm, zdá se nám to věrohodné.

Jelikož je pravá láska neměnná, bude se toto jádro navěky beze změny otáčet a vytvářet tak ideál pravé

rodiny. Také, protože je všechno s tímto jádrem spojeno, každá z těchto pozic, první, druhá, třetí, čtvrtá, pátá, šestá a sedmá jsou z hlediska jádra rovnocenné. Když děda a jeho synové a dcery něco chtějí a vnuk není proti, potom to budou chtít všechny tři generace. Dědeček a babička, manžel a manželka a synové a dcery, všichni následují centrum. Z pohledu lásky říkáme, že vztah mezi rodičem a dítětem je vztahem jednoty, manželský vztah je vztahem jednoty a vztah sourozenců je vztahem jednoty. Jsou jedno tělo. Kolem čeho se tyto vztahy otáčejí? Otáčejí se kolem pravé lásky Boha, který je centrem lásky. Rodiče a děti, manžel a manželka a bratři a sestry se na základě pravé lásky všichni sjednotí. Tak vše získá rovnocennou hodnotu. (299-114, 7.2.1999)

Část 2. Rodina je učebnicí lásky, s jejíž pomocí se spojíme s univerzální láskou

Co je univerzum? Všechno ve stvořeném světě je navrženo jako tréninková pomůcka, jež má pomoci

Božím milovaným synům a dcerám najít ideál lásky. Proto vše existuje ve vzájemných vztazích. Minerály existují na základě vzájemného vztahu partnerů v pozici subjektu a objektu a totéž platí o atomech. Protony a elektrony také existují na základě vzájemných vztahů partnerů v pozici subjektu a objektu. Bez vzájemného vztahu nemohou existovat. Bez činnosti dávání a přijímání nemohou existovat věčně. Univerzum je tedy světem stvořeným takovým způsobem, že jeho centra je možné dosáhnout jen prostřednictvím člověka. (137-59, 18.12.1985)

Co že je univerzum? Je to rozšíření rodiny. Když se podíváme na rodinu, která zcela naplnila ideál rodinné lásky, taková rodina má své nahoře, uprostřed a dole (rodiče, manžel a manželka a děti), vlevo a vpravo a vpředu a vzadu. Takový je princip. Když tedy mluvíme o postavení nahoře a dole, máme na mysli rodiče a děti, mluvíme-li o vpravo a vlevo, máme na mysli manžela a manželku a když mluvíme o vpředu a vzadu máme na mysli bratry a sestry. Pomocí čeho se všichni sjednotí?

Nestane se to mocí, vědomostmi ani penězi. Co to tedy způsobí? Je to pravá láska! Toto je absolutní pravda. Jinak se nevytvoří zmíněná sféra. Čím tedy jsou v naší rodině pozice nahoře, uprostřed a dole? Jsou učebnicí lásky, jejíž prostřednictvím se můžeme setkat s láskou univerzální. Vyjděte do společnosti a uplatněte to v praxi.

Jak bychom měli milovat? Ježíš pravil: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“ Co toto učení pro nás znamená? Nejsme si jisti. Když jdete do světa a potkáte tam nějakého dědečka, chovejte se k němu jako ke svému vlastnímu dědečkovi. Chovejte se k lidem jako ke své vlastní matce, ke svému vlastnímu otci anebo ke svým vlastním synům. Když jdete do světa, měli byste všichni žít tímto způsobem. Lidé pozic nahoře, uprostřed a dole, vpředu a vzadu a vlevo a vpravo jsou všichni vystaveni ve výstavní síni světa. Měli byste vědět, že svět je výstavou lidí. Pokud budete umět každého milovat takovou láskou, Bůh bude přebývat uprostřed této lásky. (128-22, 29.5.1983)

Co je Nebeské království? Je to místo, kde milujete lidi celého světa jako členy své vlastní rodiny. Ti, kteří tak činí, jsou lidmi Nebeského království. Váš dědeček a babička, vaše matka a otec, vaše manželka, vaši bratři a sestry a vaše děti – čím jsou tyto čtyři generace? Jsou učebnicí, jejíž prostřednictvím můžete hluboce prožít lásku, pravou lásku univerza, jako lidé Nebeského království. Rodina je základem, jakousi učebnicí, která vás této lásce učí. (129-96, 1.10.1983)

Nemůžeme žít, aniž bychom se učili lásce univerza. Bůh připravil materiál, který je učebnicí nebo svatým písmem obsahujícím sliby, které otevřeně říkají: „Milujte svou babičku a svého dědečka. Vaše babička a váš dědeček na zemi jsou posláni jako představitelé babiček a dědečků v duchovním světě.

Proto když je milujete, přijmu to, jako byste milovali všechny babičky a dědečky.“

Dále Bůh říká: „Jelikož tvoje matka a tvůj otec reprezentují nespočet matek a otců světa jako učebnice a

model lásky, pokud je budeš nadevše milovat, přijmu to jako podmínku, že jsi miloval všechny matky a otce. Navíc jestliže jako muž, reprezentující všechny muže, budeš milovat jednu ženu, která reprezentuje všechny ženy, bude to podmínka, že jsi miloval všechny ženy.“ Dále říká: „Přijmu to, že jsi miloval své syny a dcery, jako bys miloval všechny syny a dcery.“ Rodina je proto tréninkovým centrem, kde se vám dostane takovéhoho výcviku.

Je to proces tréninku, v němž se učíte milovat svět v souladu s Božím slovem. Nyní se můžeme zeptat žáků, zda půjdou do světa a budou milovat babičky a dědečky světa namísto svých vlastních babiček a dědečků, a pokud řeknou „ano“, zachrání to svět. (130-273, 5.2.1984)

Část 3. Cvičiště lásky pro vstup do království lásky

Boží vůlí je uskutečnit království lásky. Jestliže je tedy Boží vůlí rozvinout a globalizovat ideální svět lásky, rodina je zkušební půdou, kde získáváte své

kredity počínaje vysvědčením ze základní školy až k bakalářskému titulu a doktorátu. Rodina se rozšíří na svět. Když se podíváte pozorně na svět, uvidíte, že je to svět, v němž žijí dědečkové a babičky, kde žijí dospělí jako vaši strýcové a tety, svět, ve kterém žijí lidé jako vaši starší bratři a sestry a svět, v němž žijí mladí lidé a děti. Tato místa, kde žijí staří lidé, střední generace, mladí lidé a děti, jsou vlastně větším rozšířením rodiny. (147-281, 1.10.1986)

Rodina je nejmenší skupinou na cvičišti a je také učebnicí pro vstup do Nebeského království. Zahrnuje všechny úrovně: úroveň dědečka, úroveň rodičovskou, úroveň manželskou a úroveň sourozenců. Tyto úrovně se rozšiřují do větších skupin babiček a dědečků, matek a otců, vašich vlastních vrstevníků a vašich synů a dcer a spolu tvoří lidstvo.

Pouze rodiny, které dovedou milovat všechny lidi, jako milují své vlastní manželské partnery a své vlastní rodiče a sloužit jim jako svým vlastním synům a dcerám,

mohou zdědit Nebeské království. Je to úžasné. V tom spočívá právo zdědit všechnu moc a autoritu nebe a země, jež byly stvořeny Bohem. (143-285, 20.3.1986)

Rodina je učebnicí lásky, díky které v okamžiku smrti obdržíte právo k registraci do Paláce míru a Nebeského království. Rodina je cvičištem lásky. Rozšířením této rodiny je svět. Svět je tvořen menšími světy: je tu svět dědečků a svět babiček, svět otců a matek, jsou tu světy manželů a manželek a světy synů a dcer. Když je všechny zahrneme, máme celý svět. Pokud tedy milujete lidi celého světa tak, jako milujete svoji rodinu a jako skrze rodinu milujete Boha, máte přímou cestu do Nebeského království. Proto první přikázání zní: „Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“ A druhé přikázání je: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“ Jestliže milujete Boha a lidstvo, dosáhnete všeho. Pokud to nedokážete, byl váš duchovní výcvik marný. Jakkoliv velkolepá je duchovní disciplína nějakého

náboženství, pokud neví jak milovat Boha, lidstvo a celé univerzum, propadne u zkoušky.

V rodině byste měli zažít hlubokou lásku díky tomu, že projdete oficiálním kursem cvičiště, které je zmenšeninou celého univerza, a pak byste měli tuto lásku rozšířit a milovat svět. Zdělili jste to ve své rodině, svém cvičišti, kde jste byli vychováni svou matkou a svým otcem. Proto milujete-li své rodiče více než svou manželku, své syny a dcery více než svou manželku, milujete-li lidstvo více než svou manželku a milujete Boha více než svou manželku, vše dojde naplnění. To neznamená, že máte svou manželku opustit. Pokud budete takto milovat, všichni ti příjemci vaší lásky budou nakonec milovat vaši manželku. Existuje slavnější místo než toto? Chcete-li milovat svou manželku, následujte tuto cestu. (143-285, 20.3.1986)

Část 4. Rodina je modelem pro Nebeské království

Jakou štěstěnu by měl člověk obdržet v pozici dítěte? Měl by zdědit štěstěnu prarodičů a rodičů. Proč potřebujeme prarodiče? Potřebujeme prarodiče, protože reprezentují živoucí dějiny minulosti. Rodiče představují současnost a děti symbolizují budoucnost. Děti zahrnují východ a západ a také sever a jih. Jsou také středem celku. Střed prarodičů, střed rodičů, střed dětí a střed Boha – všechny se zakládají na pravé lásce.

Milovat prarodiče a respektovat je proto znamená učit se od minulosti a celou ji zdědit. O přítomnosti se učíte od svého otce a tím, že milujete děti, se učíte o budoucnosti. Co zdědíte od svého dědy a své babičky a od své matky a svého otce? Zdědíte pravou lásku.

I když jsou váš dědeček a vaše babička staří, jsou sjednoceni v pravé lásce a stejně tak jsou v ní sjednoceni vaše matka a váš otec. Měli byste tedy být jako oni a zdědit budoucnost. Nemůžeme v žádném případě zdědit budoucnost, aniž bychom se stali pravou rodinou. Když

se díváme na tyto tři generace, je to jako bychom se dívali na univerzum. Láska univerza spočívá v pravé rodině, která představuje přítomnost a budoucnost.

Podíváme-li se na svět zvířat, samci a samice se navzájem milují, a to je učebnice, ze které se učíme o lásce univerza. Bez babičky a dědečka se cítíme nezakotveni. Jen když jsou oba spolu, můžeme se s nimi dostat přímo do Nebeského království. Jen když prarodiče, matka a otec a děti jsou bez výjimky spolu, půjdou všichni do Nebeského království.

Ti, kteří milovali pravé prarodiče, pravé rodiče, pravé děti, pravou rodinu, pravý národ a pravé univerzum, půjdou do Nebeského království. Modelem a učebnicí Nebeského království je rodina. (162-140, 5.4.1987)

Rodina je vzdělávacím materiálem, který nás učí, jak vytvořit Nebeské království. Tento materiál přichází z nebes. Pokud člověk miluje všechny lidi světa ve věku svého dědečka jako své vlastní, půjde do Nebeského

království. Miluje-li lidi ve věku svých rodičů jako své vlastní, bude moci svobodně cestovat po všech národech světa. Nebudou pro něj existovat žádné hranice ani v duchovním světě. Pokud bude pohlížet na mladé lidi všech národů jako na své vlastní syny a dcery, bude moci svobodně cestovat po Nebeském království, ačkoliv je tam dvanáct perlových bran a směrů.

Proto je rodina učebnicí, která nám ukazuje, jak vytvořit spojení s Nebeským královstvím. Pokud tak přistupujete k národu, stanete se vlastencem, pokud tak přistupujete ke světu, stanete se světcem, a když takto budete žít na zemi a v nebi, stanete se Božími dětmi neboli Jeho svatými syny a dcerami. Taková je touha člověka. (137-77, 18.12.1985)

Měli byste dokázat obejmout syny a dcery všech ras, stejně jako jejich vnuky a vnučky. Takto byste měli stát v pozici, ve které se stanete vlastníky rodiny, kteří jako praví rodiče milují lidi ve světě pravou láskou. Stojíte-li v pozici, která reprezentuje rodinu, jež

praktikuje pravou lásku a je spojena s původními rodiči prostřednictvím Boží lásky, můžete nakonec vstoupit do Nebeského království. (176-209, 9.5.1988)

Část 5. Rodina spojuje lásku tří generací

Rodina zahrnuje minulost, současnost a budoucnost. Tedy konečným bodem, který Bůh hledal po šest tisíc let je rodina – rodina, ve které je láska vzájemně propojena a ve které jsou všichni v lásce sjednoceni. Vše, co existuje, přechází pod nadvládu pravé lásky. Nemůžeme přetrhnout svůj vztah s tímto absolutním zdrojem lásky. Ustanovení takové rodiny bylo původním posláním, které Bůh dal Adamovi a Evě v době stvoření. Bůh nechtěl, aby skončili jen jako jeden muž, Adam, a jedna žena, Eva, ale snil o nové rodině, ve které by byli sjednoceni. To bylo prvotním výchozím bodem pro stvoření mužů a žen. Abyste tedy mohli bezpečně vstoupit do Nebeského království, musíte najít pravou rodinu a máte v rámci této rodiny a v tomto světě vejít do místa, kde se cítíte

uspokojeni v Boží lásce, a žít tam. Pouze tehdy budete také schopni překročit hranice tohoto světa. (30-85, 17.3.1970)

Abyste vytvořili oblast rodinné lásky, musíte být bezpodmíneční. Rodiče představují minulost, manžel a manželka představují přítomnost a děti představují budoucnost. Milovat jednoho partnera po celý život se vyrovná tomu, jak Bůh miluje svět. Je to místo, kde v jednotě rodiče jako pár a s nimi jejich děti předkládají svou lásku jako příklad, který představuje nebe a zemi a pobízejí své potomky, aby je následovali. Původní domovina srdce, místo, kde zažijete nebeskou lásku, bude zapsána v paměti nebe a země. (30-78, 17.3.1970)

Co Bůh až doposud hledal? Nehledal partnera v pozici subjektu; spíše hledal ideálního partnera v pozici objektu. Hledal ty, kteří se Mu podobají a vlastní vnitřní a vnější aspekty světa, který stvořil. Co je počátečním bodem, od kterého je možno směřovat k takovému výsledku? Je to rodina. Neexistuje nic, co by mohlo

představovat univerzum lépe než rodina. Sjednocení s rodiči se děje proto, aby se setkala minulost s přítomností. Zde můžete milovat minulost, když milujete své rodiče, milovat přítomnost, když milujete svého partnera a milovat budoucnost, když milujete své děti. Proto můžete do hloubky prožít lásku tří generací. Rodina je místem, kde se tyto tři druhy lásky soustřeďují. (30-80, 17.3.1970)

Kde tedy začíná život v Nebeském království? Začíná v rodině. Neodvíjí se nikde jinde. Nebeské království je jednoduše trojrozměrné rozšíření rodiny a ne něco, co by oblast rodiny přesahovalo. Proto když obejmete svého manžela nebo svou ženu, měli byste si pomyslet, že představujete jednotu všech mužů a žen na světě. Rodina je právě tím místem, kde můžete vytvořit podmínku, že jste milovali svět. Tak byste měli žít svůj život. Milovat své rodiče znamená spojit minulost s přítomností a připravit cestu, aby k vám mohl přijít Bůh. Proto musíte milovat své rodiče. Milovat své rodiče znamená spojit lidi z minulosti se sebou

jako obyvatelem přítomnosti, tj. sjednotit minulost s přítomností. Navíc, milujete-li své děti a zachováte si svou centrální pozici, spojíte přítomnost s budoucností. Filosofie, která vede k praktikování takové lásky a pění na ni chvály po tisíce a desetitisíce let, je Filosofie sjednocení. (30-82, 17.3.1970)

Část 6. Rodina je cvičišťem srdce

Nemůžeme žít odděleni od srdce. I kdybyste byli prezidentem nějakého národa anebo měli celosvětovou autoritu, bez toho, že byste měli místo, kde můžete projevovat srdečnou radost, byste nemohli žít. Nedokázali byste cítit hluboké uspokojení z lidí, které řídíte, lidí ve vašem úřadu ani lidí, kteří vás následují. Musíte to cítit ve své rodině. Měli byste být schopni se vrátit domů a cítit radost ze své manželky a dětí. V tom smyslu byste před ostatními měli být hrdí na svou radost. Tato radost je prvořadou radostí; nikoliv nějakou druhořadou. Totéž platí o Bohu. I kdyby se Mu podařilo obnovit celý svět,

bez jediné rodiny by necítil radost. Takže především potřebujeme své rodiny. (25-85, 30.9.1969)

Rodiče by měli být hlavou rodiny a učitelé by měli být hlavou vzdělávacích institucí, které reprezentují společnost. Rodiče vás vychovávají tím, že vám poskytují mléko a pomáhají vám jak ve fyzickém, tak i citovém rozvoji. K čemu je tedy vlastně škola? Je to vaše cvičiště pro váš budoucí život ve společnosti. Jestliže je rodina cvičištěm emocí, potom je škola experimentálním cvičištěm života ve společnosti. Společnost ale neznamena konec výcviku. Výcvik končí v národě. Národ má prezidenta. Proč lidem schází prezident a chtějí být v jeho blízkosti? Poté co lidé zažijí všechno, od rodiny až po společnost, pokračují na další úroveň. Prezident je plodem třetího stadia po předchozích stadiích formování a růstu. Semínko se rozdělí, zapustí kořeny a vyraší a potom v kruhovém pohybu začne růst. Po takovém dělení nastává syntéza a vytvoří se květy a plody.

Školy vychovávají lidi, které národ potřebuje. Vzdělávají kvalifikovanou elitu, aby sloužila národu.

Školy jsou cvičnou a experimentální půdou. Výcvik není skutečným životem, nýbrž přípravným stadiem. Neměli byste mít špatnou přípravu. Co je rodina? Rodina je cvičišťem srdce. Je místem, kde trénujete své srdce v lásce. Proto byste měli žít láskyplně jako bratři a sestry ve škole a také žít láskyplně jako bratři a sestry v národě. Rodičovská výchova je potřebná ve škole, ve společnosti a také v národě. Rodiče by měli předat svým dětem vše, co se týká oblasti srdce. Měli by pro své děti vytvořit základ srdce tím, že je povedou, aby kráčely v jejich šlépějích, tedy k určitému způsobu života v rodině, ve společnosti a v národě. (180-130, 22.8.1988)

Podíváte-li se na nějakou rodinu, nemusí to nutně být dobrá rodina jen proto, že má pěkný dům v pěkném prostředí. Na druhé straně, ať je prostředí, ve kterém rodina žije, jakkoliv ošklivé a její dům jakkoliv zchátralý, pokud je vám útočištěm klidu a vy k ní dokážete vztahovat vše, co vám život přináší, pak je to dobrá rodina. Má základ srdce, na němž rodiče a děti stavějí svůj život jedněch pro druhé. Taková je původní

domovina našich vzpomínek a zdroj motivace pro celý život. Proto se stává základem, který rozhoduje o našem štěstí v životě. (29-16, 15.2.1970)

Část 7. Rodina je naší věčnou původní domovinou

Rodina, rodina je dobré místo. Proč je dobrým místem? Je dobrým místem proto, že je tam moje matka a můj otec. Je dobrým místem proto, že je tam má starší sestra a můj starší bratr. Je dobrým místem proto, že je tam můj mladší bratr a má mladší sestra a proto, že jsou tam moji příbuzní. Lidem se stýská po jejich rodišti a po zemi, odkud pocházejí. City k rodišti jsou hlubší než city k národu. Po kterém místě se vám stýská, i když máte rádi Koreu a chcete žít v Koreji nebo dokonce v Koreji žijete? Je to vaše rodiště. Rodiště, jakým místem je vaše rodiště? Je místem, kde se vaše srdce rozrůstá do čtyř směrů a tří dimenzí. Co je tím srdcem? Je to místo, ke kterému jste připoutáni láskou. Vaše matka a otec vás poutají nahoře; svazek mezi manželem

a manželkou vás poutá vlevo a vpravo; a směrem dolů jste v trojrozměrné lásce těsně svázáni se svými syny a dcerami a příbuznými. Takové je srdce původního rodiště.

Lidé nemohou jinak, než toužit po svém původním rodišti, protože z podstaty pravé lásky považují tento výchozí bod štěstí za ten nejlepší. Co tedy myslíte, jaké je původní Boží rodiště? Co myslíte, co je na této planetě Zemi Boží zemí původního rodiště? Měli bychom o těchto otázkách uvažovat. Je-li Bůh Bohem lásky, určitě musel na této zemi pro život připravit nějaký výchozí bod. Otázkou zůstává, kde se tento výchozí bod nachází. Abychom na to přišli, musíme pochopit, jak Bůh tento počáteční bod připravil. Jaké místo se může stát výchozím bodem původní domoviny, kde může být stvořena Boží rodina? Není to žádné jiné místo než to, kde přebývá syn, který chápe Boha jako svého skutečného Otce. Jinými slovy, je to místo, kde je syn, jediný milovaný syn, který výhradně vlastní Boží lásku. Je to také místo, kde přebývá taková dcera. Je to místo,

kde takový syn a taková dcera uzavřou sňatek a vytvoří úplnou rodinu. (23-151, 18.5.1969)

Kdo by tedy měl být v původním rodišti? Měli by tam být ti, po kterých se vám stýská. Měli by tam být vaši rodiče a vaši bratři a sestry. A měli by tam být ti, se kterými chcete být. Vídáte-li je a žijete-li s nimi, nemělo by vás to unavovat, přestože s nimi žijete navěky, ne jen chvíli. Měli byste jít a najít takové místo. Toto je Nebeské království, o které usilují dnešní náboženství. (23-80, 11.5.1969)

Důvod, proč dnes toužíme po zemi našeho rodného domova je ten, že v tomto rodišti jsou rodiče, bratři a sestry a příbuzní, kteří jsou nám bližší než kdokoliv jiný. Vždy nás vedou; vítají nás, jak nás vždy vítali v minulosti, kdykoliv jsme je navštívili, a mají s námi soucit. Utěšují nás a s radostí nás přijmou, i když třeba máme těžkosti. Nezapomeňme ale, že bez takového

uvítání, i kdyby se vám stýskalo po vašem původním rodišti a vy byste se tam vrátili, by vaše toužící srdce vychladlo. Vy byste se poté vrátili, odkud jste přišli, s pocitem hluboké lítosti. Musíte to pochopit. V původním rodišti musí být lidé, kteří vás uvítají. (23-80, 11.5.1969)

Část 8. Rodina je konečným standardem pro završení ideologie soustředěné na kosmos

Vše se rozděluje z jedné na více částí, které se nakonec slučují do většího celku. Jinými slovy, jedno se rozděluje do většího počtu a tyto součásti se opět sjednocují v jedno. Zde se znovu dělí a stává se zase ještě něčím větším. Tento proces se neustále opakuje. Rodiny existují v rámci tohoto většího vytvořeného objektu. Tam mají všechny rodiny ten samý tvar, jaký měly, než se sjednotily. Rodina je místem, kde se utváří vztah mezi manželem a manželkou a místem, které sjednocuje manžela s manželkou. Kmen je místem, které sjednocuje

rodiny, a etnická skupina je místem, které sjednocuje rody. Etnické skupiny se spojují a vytvářejí národ. Nicméně jsou to rodiny, které zde hrají centrální úlohu.

Když se rodina rozšíří, stane se horizontálním světem. Proto se žádná společnost neobejde bez rodiny. Pokud se nepodaří obnovit rodiny, nepodaří se obnovit svět. Potom musíme prostřednictvím těchto rodin uskutečnit ideál soustředěný na kosmos. Slovo kosmos slučuje nebe a zemi. Nebe a země jsou jako mysl a tělo člověka. Mysl a tělo se musí sjednotit. Stejně tak jako partner v pozici subjektu potřebuje partnera v pozici objektu, potřebuje jeden muž jednu ženu. Jednota muže a ženy vede k vytvoření rodiny. Boží základ lásky může být ustanoven pouze prostřednictvím takové rodiny. (26-189, 25.10.1969)

Ideologie soustředěná na kosmos je filosofií, která sjednocuje mysl a tělo, vytváří rodinu jako hlavní těleso lásky a tuto myšlenku pojí s duchovním světem a fyzickým světem. Čínský znak „džu“ (宙) ve slově

„čondžu“ (kosmos) znamená dům. Proto mluvíme o ideologii soustředěné na kosmos. Kosmos slučuje duchovní a fyzický svět. Jak se to týká nás? Potřebujeme rodinu. Jestliže se vám nepodaří sjednotit ve své rodině, nemáte nic co do činění s ideologií soustředěnou na kosmos. Rodina slouží jako konečný standard pro naplnění ideologie soustředěné na kosmos. Ti, kteří zde nedovedou zpívat písně pokoje a opěvovat štěstí, budou na této zemi anebo v duchovním světě velmi ubozí. (26-189, 25.10.1969)

V jakém bodě se začíná uskutečňovat Nebeské království? Začíná se realizovat v našich rodinách. Jakou tedy máme ideologii? Máme ideologii soustředěnou na rodinu. Slovo „kosmos-ismus“ (na kosmos soustředěná ideologie) obsahuje „čon“, což znamená nebe, a „džu“, což znamená dům. Znamená to tedy ideologie nebeského domu. Jen poté se stane význam slova kosmos (čondžu) jasným. Šedesát šest knih Bible je plno slov, jež vyjadřují touhu po ideální rodině. Kromě toho, po čem touží

všichni muži? Touží mít ideální manželku. A také největším přáním ženy je potkat ideálního manžela. Jakkoli hrdá a slavná může třeba nějaká žena s doktorátem být, její touha je potkat ideálního muže, kterého může milovat a se kterým může mít své milované syny a dcery. To je kořenem štěstí. Ideál Církve sjednocení neleží nikde jinde. Počátkem toho je rodina a závěrem je také rodina. (26-102, 18.10.1969)

Jakou ideologií je ideologie soustředěná na kosmos? Je to ideologie v centru s pravými rodiči. Konec konců obě jsou to ideologie, které pozdvihují rodiče. Toto je ideologie našeho domova, ideologie našeho národa a ideologie vašeho individuálního já. Kdyby lidé nepadli, jaká ideologie by vládla světu? Byla by to ideologie soustředěná na Adama. Tato ideologie není ničím jiným, než cestou pravých rodičů. Je to ideologie matky a otce. Neexistuje vyšší ideologie než tato. Církev sjednocení má tak cestou pravých rodičů propojit záležitosti srdce s nebeskou ideologií v mezích původní ideální rodiny.

60 Právě rodiny, Brána do nebes

Dokud budou rodiny, které ztělesňují tuto ideologii,
Církev sjednocení nezanikne. (26-201, 25.10.1969)

Kapitola třetí

NAŠE ŽIVOTNÍ CESTA SOUSTŘEDĚNÁ NA LÁSKU

Část 1. Proč se lidé rodí?

Když se ptáme sami sebe, co bylo první, zda život nebo láska, můžeme prohlašovat o obojím, že bylo první. Ale co skutečně podle Vás přichází první? Je to láska, co přichází první. Když to dáme do spojitosti s jádrem univerza, aby něco mělo hodnotu, musí k tomu existovat původní proud lásky. (143-277, 20.3.1986)

Zkoumáme-li, odkud pochází život, musíme si položit otázku, zda přichází první život nebo láska.

Až doposud jsme to nedovedli jasně rozlišit. Nejdříve přichází láska a pak život. Jelikož to, co přijde až druhé, se musí pokorně podřídít prvnímu, je přirozené, že pro lásku obětujeme své životy. Takto se věci mají. Zde se nabízí odpověď, jaká je opravdová cesta našeho života. Jelikož se náš život rodí z lásky, plyne z toho, že musíme kráčet cestou lásky a zemřít pro lásku.

Účelem lidského života je najít lásku, kterou přivítá makrokosmos, ne mikrokosmos. Znamená to narodit se, milovat a zemřít uprostřed veliké univerzální lásky, kterou uzná Bůh, stvoření, naši rodiče a svět andělů. Tak to vidím já. (83-164, 8.2.1976)

Lidé se nerodí z vlastní vůle. Rodí se tedy podle přání svých rodičů? Nikoli. Rodí se podle Božího přání. Rodí se z lásky svých rodičů, která reprezentuje Boží lásku. Osoba, která se narodila jako nový život z rodičovské lásky, reprezentující Boží lásku, to jsem já.

Láska má sílu stvořit všechno. Ten, který se narodil jako střed celého univerza, a který dostal všechnu jeho

lásku, není nikdo jiný než já. Nejvyšším účelem života je narodit se skrze lásku, být vychován v lásce, žít láskou a zanechat po sobě lásku. Tou nejcennější věcí je naplnit v rodině pravidla lásky, která leží v centru univerza. (Požehnaná rodina – 1063, 21.9.1978)

Měli byste vědět, proč se lidé rodí. Nerodí se pro vědomosti ani pro politickou moc. Rodí se kvůli lásce a z lásky. Co tedy dělá lásku tak úžasnou? Je to skutečnost, že láska je původním zdrojem života. Narodíte se uprostřed lásky vašich rodičů.

Nerodíte se z touhy vašich rodičů po penězích nebo vědomostech. Jelikož se takto rodíte v lásce, měli byste také nést plody lásky. Proto potřebujete děti. Manžel a manželka dojdou k úplnosti, když se sjednotí a mají syny a dcery jako své partnery v pozici objektu. (Požehnaná rodina – 1062)

Lidé nemohou existovat bez lásky. Proto můžeme říci, že „já“ žiji na základě lásky. Také všechny věci mají

svůj původ v Boží lásce. Všechny věci začaly existovat na základě lásky. Je tedy nepopíratelné, že lidé, jakožto střed stvořeného univerza, museli také mít svůj počátek v lásce. (Požehnaná rodina – 1062)

Jelikož lidé mají svůj počátek v lásce a dozrávají prostřednictvím lásky, nemohou žít odděleně od standardu lásky. (Požehnaná rodina – 1062, 20.8.1986)

Část 2. Život ve své původní podobě

Co myslíte, že je příčinou lidské existence? Příčinou lidské existence je láska. V čem tedy spočívá účel lidské existence? Účel lidské existence spočívá v završení ideálu lásky. Lidé se zrodili skrze lásku a tak je jejich účelem zdokonalit lásku tím, že vytvoří základ pro lásku, rozšíří jej a propojí.

Jinými slovy, protože počátek je láska, účelu dosáhneme také láskou. Pro tento účel se musí jeden muž a jedna žena jako partneři sjednotit v lásce a propojit

vpředu a vzadu, vlevo a vpravo a nahoře a dole.
(Požehnaná rodina – 1062, 3.1.1986)

Jakkoli pevně jsme se odhodlali stát se absolutní bytostí a zřídit absolutní účel, nepřinese to žádný užitek, když nebudeme šťastní. Náš každodenní život by měl být šťastný.

Žijeme, abychom naplnili náš účel. Když dosáhneme našeho účelu, vznikne něco nového, něco většího než je samotná existence. Co to je? Co je pro muže a pro ženu nejvzácnější? Je to láska. Láska je klíčovým prvkem, který potřebujeme k tomu, abychom zažili štěstí. Ať je cíl člověka jakkoli vznešený, pokud neustanoví lásku, která ovládne jeho účel, bude si muset najít nový cíl. Účel nemůže stát nad láskou. (29-130, 26.2.1970)

Pro co žijete? Někteří řeknou, že žijí proto, aby jedli, jiní řeknou, že žijí, aby pracovali, anebo že žijí bez jakéhokoli účelu. Pro co žijí lidé? Řeknete-li, že žijete

pro lásku, jak úžasná je to odpověď! Lidé se rodí jako plod lásky, žijí v lásce a navrací se k věčné lásce do Boží náruče. Toto je původní život stvoření. (Požehnaná rodina – 1064, 26.4.1982)

Člověk se rodí skrze lásku a vyrůstá v lásce. Pak opouští lásku svých rodičů a nachází a spojuje se s láskou partnera, který přichází s láskou nového rozměru. Rodičovskou lásku můžeme nazvat láskou stupně formování a lásku manželskou láskou stupně růstu. Ať jsou manželé jakkoli zamilovaní, nemohou vidět završení své lásky, dokud nebudou mít děti. Proto chtějí mít děti. Toto je pak láska stupně dovršení. Proto je proces, kdy procházíme skrze rodičovskou lásku, manželskou lásku a dětskou lásku, základním jádrem lidského života a původní cestou Božího ideálu lásky při stvoření. (48-12, 31.8.1971)

Život se rodí z lásky. Člověk se rodí z lásky, vyrůstá v rodičovské lásce, potkává svoji milovanou manželku a miluje ji a umírá v této lásce; toto nazýváme

lidským životem. Proto původně neměly být v lidském životě žádný žal ani bolest. (Požehnaná rodina – 1065, 29.10.1982)

Původně je centrálním bodem univerza místo, kde se všechny kombinace vertikální a horizontální lásky scházejí tak, že se rodičovská, manželská a dětská láska mohou sjednotit. Toto se stává bodem, na který se soustředí celé univerzum a na který se orientuje směr všech buněk univerza. Všechny duchovní bytosti v duchovním světě se na něj soustředí. Navíc budou toto místo ochraňovat, aby ho nikdo nemohl napadnout. Pokud by toto místo bylo zničeno, byla by to katastrofa. Je tedy zapotřebí určité formy, aby toto místo zůstalo nedotčeno. V Církvi sjednocení nazýváme tuto formu základem čtyř pozic. (Požehnaná rodina – 1066, 29.10.1982)

Část 3. Věčným prvkem pro lidský život je láska

Neměli byste zapomenout, že dokud jste žili jako embryo, dostávali jste od své matky vedle potřebných živin také lásku. Podobně dostávají lidé žijící na zemi vedle fyzických živin od univerza také lásku od Boha, která je základním prvkem života. (Požehnaná rodina – 1066, 24.4.1984)

Podobně jako všechny rostliny vstřebávají sluneční světlo jako prvek života, je láska prvkem života pro lidi. Je naší nadějí, že bude vytvořeno Nebeské království na zemi nebo v nebi, kde můžeme žít věčně v lásce a slávě. (Požehnaná rodina – 1066, 20.3.1986)

Cesty, kterými kráčí muž a žena, existují kvůli lásce a pro lásku. Mou cestou je cesta lásky. (Požehnaná rodina – 1066, 24.4.1984)

Pohybují se, abych dosáhl lásky, udržel lásku a vytvořil prostředí lásky. Je to také kvůli lásce, že ženy

používají make-up a chodí na masáže. Když něco chceme a když pracujeme – to vše je kvůli lásce. Překonáváme těžkosti a jdeme vpřed, abychom dosáhli vzácné lásky. (Požehnaná rodina – 1066, 26.4.1982)

Od chvíle, kdy jsme se narodili, dostáváme rodičovskou lásku. Dokud jsou naši rodiče živí, milují nás v každém stadiu života, ať je to dětství, mládí nebo období středního věku. Potom co se nám během našeho růstu dostane rodičovské lásky, horizontální láska manžela a manželky nikoho z nás zcela jistě nemine. (Požehnaná rodina – 1067, 16.4.1973)

Co myslíte, že je manželství? Je školou, do které vstupují muži a ženy, a kde se muži učí něco, co nevěděli o ženách, a ženy se učí něco, co nevěděly o mužích. Aby byli manžel i manželka spokojeni, měli by mít samé výborné. Máte své syny a dcery, abyste se naučili, jak milovat svět. Bez nich nemůžete být spojeni s budoucností.

Dostali jste své syny a dcery jako výchovný materiál, díky němuž můžete být spojeni s budoucím světem. Naplňování vašich synovských povinností ke svým předkům a k dědečkovi a babičce dostáváte výchovu od duchovního světa. Všechny tyto věci jsou spojeny láskou. Dědeček a babička, manžel a manželka a synové a dcery – všichni jsou propojeni láskou.

Stejně tak, jak koluje krev v cévách lidského těla nahoru a dolů, můžete i vy sejít ke svým předkům přes 10 milionů generací v duchovním světě nebo se setkat se svými vzdálenými potomky. Měli byste tedy vědět, že duchovní svět a univerzum jsou takto uspořádány. Všechny věci budou řízeny tímto způsobem. Lze říci, že stát se služebníkem lásky a otrokem lásky je největším štěstím. (Požehnaná rodina – 1062, 4.10.1985)

Část 4. Co je Boží láska?

Objevujte Boží lásku. Jak se dá popsat? Můžeme ji přirovnat k teplému, jarnímu dni, kdy bílá oblaka poklidně

plují po obloze, teplý vzduch stoupá z půdy, hmyz poletuje kolem a mravenci peláší okolo a zkoumají svět. Vedle proudícího potůčku kvetou kočky a rosničky zpívají nové jarní písně, jimiž vítají roje včel a motýlí třepetání. Cítíte se okouzleni takovým prostředím a chce se vám spát, ale ve skutečnosti jste nabuzeni a cítíte se tak dobře, že takto chcete zůstat navěky.

Když Bůh najde Svého ideálního partnera v pozici objektu, má stejný pocit, jako kdyby byl v krásné květinové zahradě, kde kolem létají motýli a včely. Cítíte se dobře nebo špatně, když si toto představíte? Tito zabeďnění muži zde si toho nemusí být vědomi. Je to dobrý pocit.

Když se setkáte s někým, koho rádi vidíte, pevně si s ním potřesete rukou. Když vám někdo radostně řekne: „Už jsme se dlouho neviděli!“ a pevně vás drží za ruku, cítíte se špatně nebo dobře? Jestliže někdo řekne, že se cítí špatně, kopněte ho a řekněte: „Ty pitomče!“ Když rádi někoho potkáte, držíte ho pevně za ruku nebo ne? Líbí se vám, když vás někdo chytí pevně za ruku?

Přejete si, aby se vám to líbilo, ale možná se vám to vskutku nelíbí. Musíte něco znát, aby se vám to líbilo, a když to neznáte, jak se vám to může líbit?

Buďte upřímní! Když vás váš manžel miluje, nepotřebujete nic jiného. Ve svém životě se pevně držíte svého manžela. Vždy je úžasné vidět muže a ženu jak se pevně drží za ruce, zvláště když je mužova ruka drsná jako kravské kopyto. Když se díváme na filmy, líbí se nám takovéto scény. Jestliže žena řekne muži: „Ach, máš hezké ruce,“ bude ten muž uražen. Tak to prostě je. Láska je věčná. Láska je sjednocená, není rozdělená. Sjednotíte se. Když se muž a žena stanou manželi a navzájem se milují, jsou spolu svázáni. Samozřejmě se to nestane doslova, ale v srdci dosáhnou úrovně dokonce ještě vyšší. To je Boží láska. Žijete-li s takovouto láskou, budete sjednoceni nebo ne? Uvažujte o tom. Jste předurčení ke sjednocení. (Požehnaná rodina – 1068, 22.12.1970)

Když se muž a žena zamilují, dějí se různé věci, že? Avšak jestliže najdete způsob, jak poznat Boží lásku

a skutečně ji okusíte, pochopíte, že Boží láska se vymyká srovnání s čímkoliv jiným na světě. Jestliže je někdo, kdo takovouto lásku okusil, žádné utrpení ani žal ho nemůžou přemoci. Neměla by existovat takováto absolutní sféra osvobození? Otázkou je, jak ji najít. (39-240, 15.1.1971)

Boží lásku lze zhruba rozdělit do tří velkých forem lásky. Jsou to rodičovská láska, manželská láska a dětská láska. Středem, v kterém se tyto tři formy sbíhají do jedné, je Boží láska. (173-278, 23.11.1975)

Část 5. Díky Božímu požehnání můžete zdědit lásku a radost

Když Bůh přijme fyzické tělo, rozbřeskuje se nové velkolepé ráno. Chvilé, kdy Bůh bude moci milovat Své vnuky, bude ještě úžasnější, než doba, kdy může milovat Své syny a dcery. Jak si myslíte, že Bůh projevil Svou radost Adamovi poté, co ho stvořil? Bůh musel Adama poučit o Své rodičovské radosti, nicméně poznat takovou

radost lze jen tehdy, když děti mají své vlastní syny a dcery. Děti nedovedou pochopit rodičovskou lásku, ale pochopí ji teprve poté, co mají své vlastní děti a rodinu. Pochopí, že je jejich rodiče milovali, když je vychovávali, stejně jako oni milují své děti. Proto den, kdy vaše dítě přijme manžela nebo manželku, je dnem slávy a rovněž den, ve kterém vaše dítě má své vlastní dítě je dnem slávy. (Požehnaná rodina – 934, 22.1.1978)

Měli byste znát Boží lásku. Měli byste zažít lásku od vašich rodičů a naučit se, jak jim sloužit. Všichni byste měli zažít manželskou lásku se svým partnerem a naučit se, jak jim sloužit. Měli byste poznat lásku svých dětí. Nedávejte svým dětem jen příkazy, ale naučte se také, jak je pochopit a jak jim sloužit. Pouze potom dokážete pochopit Boží lásku. Bez dětí nejste úplní. Nedokážete pochopit Boží lásku. Nepochopíte, jak moc Bůh miloval lidi, Své děti. Mimoto, nejste-li manželem, nepochopíte manželku, a nejste-li manželkou, nepochopíte manžela. Děti neznají rodičovskou lásku,

dokud se sami nestanou rodiči. Bez synů a dcer nemůžete tedy být skutečnými rodiči. (133-138, 10.7.1984)

Rodiče si přejí, aby se jejich synové oženili a dcery vdaly, neboť jim chtějí odkázat rodičovskou lásku a zcela je této lásce naučit. Když rodiče zemřou, zanechají své skutečné já se svými potomky. Proto potřebují potomky. Láska je něco, co pokračuje navěky. Jelikož je láska největší lidskou touhou, každý ji chce zdědit s otevřenou náručí. Potom, co rodiče předali svým potomkům svou lásku, můžou stát v duchovním světě hrdě před Bohem. Díky rodině dozrává láska ke své úplnosti. Vstupovat do Nebeského království skrze rodinu znamená, že byla uskutečněna jednota lásky. (Požehnaná rodina - 937, 21.9.1978)

Lidé by se měli řídit tímto principem. Na jaře jsou zasetá semena, v létě se rostliny plně rozvinou a na podzim nesou plody. V zimě byste měli udělat pořádek ve svých věcech a měli byste hluboko ve svém srdci

uchovávat podstatu tohoto nového semena života. Pouze takto budete mít semena pro budoucí setbu, až se zase vrátí jaro. Znamená to, že se v budoucnu musíte stát rodiči a vychovávat syny a dcery, jako jste vy sami. (26-158, 25.10.1969)

Proč lidé cítí lítost, když nemají syny a dcery? Cítí lítost, protože nemohou utvořit kruh. Když pozorujete, jak ptáci krmí svá mláďata, oceníte hlubokou lásku ptačí mámy. Lidé ze Západu to možná nevědí, avšak lidé v Orientu mají děti rádi více než dospělí. Lidé prokazují zdvořilý respekt vůči dospělým, avšak vůči dětem prokazují největší lásku. Když máte své vlastní syny a dcery a vychovááte je, tak si uvědomíte, jak silně vás vaši rodiče milovali.

Každý by se měl oženit či vdát se a mít děti a vychovat je, aby mohl poznat jak dětskou lásku, tak i rodičovskou lásku. Zdá se, že lidé ze Západu takoví nejsou. Vyhýbají se tomu, aby měli děti a vychovávali je. Váhají mít děti, protože děti by mohly omezit jejich

svobodu uzavřít sňatek a rozvést se. Jestliže se však lidem nepovede vytvořit základ čtyř pozic, nemohou jít do Nebeského království, neboť neznají Boží srdce, které miluje lidi. (Požehnaná rodina – 937, 26.4.1982)

Část 6. Lidé hledají centrum lásky

Lidé se rodí z lásky, vyrůstají v rodičovské lásce a dozrávají, přičemž svoji lásku rozšiřují horizontálně. Horizontální láska dosáhne završení prvního stadia, když se muž a žena setkají a společně rostou až do stadia, kdy mohou reprezentovat lásku nebe a země a dají život dětem jako plodům své lásky. Děti se rodí z podstaty srdce, jako výsledek lásky.

Dítě, které se zrodilo z muže a ženy a které sdílí lásku založenou na srdci, si vytvoří cestu do středu lásky. Tento střed je povede přímo k Bohu. Tím, že lidé mají děti jako plody své lásky, mohou hluboce prožít lásku, s níž Bůh tvořil všechny věci a stvořil lidské bytosti. Když milují své děti, mohou hluboce prožít lásku, kterou

dostali od svých rodičů, a mohou pocítit rodičovské srdce. Láska, kterou rodiče vkládali do svých dětí, není materialistickou láskou, nýbrž vnitřní láskou.

Láska, kterou rodiče dávají svým dětem, se nemění, i kdyby se změnily nebe a země spolu s historickými věky. Když se stanete rodičem a milujete své děti, pochopíte a hluboce prožijete, jak silně Bůh miloval lidi. Když se stanete sami rodičem a milujete své děti, pocítíte a uvědomíte si, jak moc vás milovali vaši rodiče.

Proto si ještě více vážíme svých stárnoucích rodičů a s láskou vůči nim plníme své povinnosti dětské úcty. Jestliže si tuto zodpovědnost nenaplníte, nemáte kvalifikaci být rodičem a vaše láska k vašim dětem by byla pokrytectvím.

Lidé by měli pocítit a uvědomit si, jak moc je Bůh miloval tím, že se sami stanou rodiči a milují své děti. Navíc budou milovat Boha ještě upřímněji. Člověk by měl milovat své stárnoucí rodiče více, než miluje své

děti, a milovat Boha více, než miluje své rodiče, a měl by vědět, že toto je řád a zákon lásky.

Jelikož nebe a země mají tvar koule, sdílejí horizontální lásku a otáčejí se, přičemž na první úrovni vytvářejí kruh. Když si vezmou partnera opačného pohlaví a sdílejí lásku, mají děti jako plody této lásky a stávají se rodiči. Když se navzájem milují a rotují, je uskutečněna vertikální láska, která následuje po lásce horizontální. Takto se vytváří kulatý svět a současně i střed lásky.

Střed lásky, který vyvstává pohybem vytvořeným těmito vztahy lásky, je také jádrem existence celého světa stvoření. Země existuje, protože se také nepřetržitě otáčí kolem tohoto středu lásky. Střed lásky je tam, kde se nashromáždí nekonečná síla, která umožňuje kontinuální pohyb. Střed, který se tímto způsobem prostřednictvím koule lásky vytváří, je také místem, kde přebývá Bůh.

Proto se všechna stvoření existující v tomto světě rodí a existují skrze Boží lásku a neustále hledají Boží lásku. Bůh je pecí lásky. (126-245, 24.4.1983)

Část 7. Náš život prochází třemi obdobími

Lidé se rodí poté, co se vyvíjeli v matčině lůně. Na zemi žijí určitý čas a pak umírají. Před narozením stráví plod deset měsíců v matčině lůně, kde má omezenou svobodu. Roste tím, že prostřednictvím pupeční šňůry přijímá živiny od matky. Otevírá a zavírá ručičky, otevírá a zavírá pusinku a protahuje si nožičky. To je vše, co může dělat. Nicméně, pro plod je matčino lůno světem svobody a představuje pro něj celý svět. Za deset měsíců se plod narodí do současného pozemského světa, neboli lidské společnosti. (Požehnaná rodina – 1071, 24.4.1984)

Proč se lidé vůbec rodí? Lidé se rodí kvůli lásce. Z tohoto důvodu mají kořeny v pravé rodičovské lásce a rostou v matčině lůně, jež je náručí rodičovské ochrany a lásky. Děti rostou do zralosti v objetí rodičovské lásky, která se s radostí vyrovná se všemi starostmi bez stížností. Když dítě dosáhne zralosti ve věku kolem dvaceti let, mělo by se setkat se svým věčným partnerem lásky a mělo by být naroubováno do nebeské lásky, v níž

žije úplně pro toho druhého. Na této životní pouti by měl mít nový manželský pár své vlastní syny a dcery a milovat je. Pouze tehdy, když prožijí hloubku Boží lásky, může být završena substanciální říše Boží lásky partnera v pozici objektu. (143-283, 20.3.1986)

Lidský život je možné srovnat se životem plodu v matčině lůně. Lidé budou žít sto let v lůně univerzální matky. Podobně jako plod neví o vnějším světě, který je mimo matčino lůno, lidé, kteří dnes žijí fyzický život, nevědí o skutečnosti duchovního světa, který je očekává po smrti. Mohou vyslovovat pouze domněnky. Mají mlhavou představu o tom, že stejně tak, jako nevěděli o lidském světě, dokud byli v matčině lůně, musí také existovat svět po smrti. Bez ohledu na lidské pocity anebo přesvědčení týkající se světa po smrti, duchovní svět vskutku existuje. Jelikož svět po smrti nemůžeme vnímat našimi pěti fyzickými smysly, musíme to, co je neuvěřitelné, zvládnout pomocí náboženské víry. (Požehnaná rodina - 1071, 24.4.1984)

Lidé ve svých životech procházejí třemi obdobími. V říši zvířat máme také období vody, období země a období vzduchu. Všechno musí procházet těmito třemi obdobími.

Aby se lidé stali pány stvoření a byli schopni vládnout nade všemi věcmi, musejí mít dokonalou formu života, dokonalejší, než má kterýkoliv tvor v období vody, a žít v něm. Pak musejí existovat v období země a musejí být nejvyššími bytostmi mezi vším pozemským stvořením. Potom musí nastat období vzduchu. Lidé však nemají křídla. Jak by mohli létat bez křídel? Měli by umět létat výše a dále než kterýkoliv pták nebo hmyz. Co tedy musí udělat? Nemůže se to stát, dokud jsou ve svém fyzickém těle. Nemohou se dostat daleko, ať se snaží skákat jakkoli vysoko. Protože však lidé mají být pány tvorstva, kteří drží vládu, a protože mají vzájemně zaměnitelný vztah s Bohem, duchovní Bytostí, pole jejich působnosti by mělo být stejné, jako je Boží pole působnosti. Lidé mohou cestovat rychleji než světlo, které se pohybuje rychlostí 300 tisíc kilometrů za vteřinu. Nic

jiného než duch se takto rychle pohybovat nemůže. (112-201, 12.4.1981)

Žijeme v tomto světě, ale to není vše. Existuje duchovní svět. Jaké je to tedy místo, kam máme jít a kde budeme žít? Je to věčný duchovní svět naplněný vzduchem lásky. Náš fyzický život je časem přípravy na život ve věčném duchovním světě. (140-121, 9.2.1986)

Část 8. Pozemský život je tréninkem, abychom se dostali do rytmu s duchovním světem

Mám hluboké duchovní zážitky. Duchovní svět je místo obklopené prvky lásky. Zde na zemi dýcháme vzduch, nicméně v duchovním světě žijí lidé tak, že dýchají lásku. Láska, kterou lidé sdílejí v duchovním světě, není světská, lidská láska, nýbrž pravá láska. (145-267, 15.5.1986)

Když půjdete do duchovního světa, zjistíte, že ti, kteří ve svém životě zcela milovali své rodiče, bratry a

sestry, svého manžela nebo manželku a děti, tedy ti, kteří zažili hlubokou lásku ve svém rodinném životě, se budou těšit velké svobodě. Mohou se bez omezení vydat kamkoliv, kterýmukoliv směrem. Naopak ti, kteří lásku neprožili, jsou plni předsudků a v duchovním světě jsou izolováni a nemají svobodu. Láska mezi rodiči a dětmi je vertikálním vztahem, láska mezi manželem a manželkou je horizontálním vztahem a láska mezi bratry a sestrami je vztahem, který krouží a všechno obklopuje. Tyto tři vztahy se navzájem liší. Proto jen tehdy, když prožijete hlubokou lásku prostřednictvím těchto tří vzájemně odlišných interakcí na zemi, můžete se svobodně pohybovat vertikálně, horizontálně a v kruhu. Ti, kteří v mládí neokusili rodičovskou lásku, protože jejich rodiče brzy zemřeli, jsou lidé tragického osudu, neboť jim chybí velice důležitý zážitek lásky. Stejně tak ti, kteří neprožili vzájemný vztah manžela a manželky, stejně jako lásku v rodině, budou v duchovním světě velice chudí, neboť budou postrádat klíčovou životní zkušenost. Podobně ti, kteří neměli sourozence, budou v duchovním světě v ubohé

pozici, neboť jim bude chybět zkušenost sourozenecké lásky. (Požehnaná rodina – 1067, 1.1.1977)

Důvodem, proč se ženíte a vdáváte, je, abyste hluboce prožili rodičovskou lásku, manželskou lásku a dětskou lásku. Potřebujeme tyto zkušenosti, protože duchovní svět je místem, které je naplněno atmosférou takovéto lásky. Potřebujete rodinu, abyste se naučili žít v rytmu s duchovním světem. Ti, kteří přijdou do duchovního světa, a neměli tyto zážitky lásky, nebudou schopni následovat jeho rytmus. Budou jako někdo, kdo nemá nos, aby mohl vdechovat tento vzduch lásky. (Požehnaná rodina – 1067, 3.4.1977)

Narodili jste se ze svého otce a matky. Podstatnější však je, že jste se narodili z Boha, prostřednictvím lůna vaší matky. Nacházíte pravé rodiče prostřednictvím univerzálních rodičů a vašich fyzických rodičů. Vaši fyzičtí rodiče jsou dočasnými rodiči, takže okamžik vaší smrti je radostnou chvílí, kdy se jdete setkat s Pravými rodiči. Je zde pravá láska pravých rodičů. Toto je Nebeské

království v nebi, kde atmosféra sestává z lásky a je naplněna rodičovskou láskou. Tato láska není pro mě; je to láska, která se řídí jednostranným zákonem podle principu služby a oběti. V souladu s tímto principem musíte milovat univerzum a lidstvo. Váš život na zemi je cvičišťem pro rozvoj takovéto lásky. (105-108, 30.9.1979)

Víte, jak důležitý je váš život na zemi? Žijete jej pouze jednou. Je to krátký okamžik, který přichází jenom jednou. Ve srovnání s věčným životem není pozemský život nic víc než tečkou v čase. Je to neuvěřitelně krátký okamžik. Nicméně je to právě v tomto okamžiku, kdy musíme zajít za hranice fyzického života a připravit se na duchovní svět. (207-99, 1.11.1990)

Kapitola čtvrtá

LÁSKA MEZI MUŽEM A ŽENOU V PŮVODNÍM STVOŘENÍ

Část 1. Původní láska mezi mužem a ženou

Když jsou muž a žena zamilovaní, je otázkou, zda je jejich láska v souladu s Boží vůlí a s normou, kterou od nich Bůh vyžaduje. Je jejich láska v souladu s modelem lásky v Boží mysli? Docházíme k závěru, že kdyby první muž a žena ve svém vztahu dosáhli absolutní jednoty v centru s Bohem, jejich láska by se stala univerzálním modelem lásky. Bůh zajisté po takové lásce u lidí toužil. Podobně i muž a žena si jistě

z celého srdce přáli takovou lásku vzájemně zažívat. To je pravá láska, která musí být jádrem celého univerza. Stává se standardním měřítkem. (Požehnaná rodina – 334, 5.6.1983)

Boží láska a lidská láska jsou v podstatě stejné. Láska je síla, která usiluje o sjednocení. Proč po sobě muž a žena navzájem touží? Je to proto, že muž může plně poznat Boha jen prostřednictvím ženy a žena může plně poznat Boha jedině skrze muže. Důvod je prostý. Bůh přichází a přebývá tam, kde se muž a žena sjednotí ve svém vztahu lásky. (Požehnaná rodina – 334, 26.4.1982)

Když vezmeme v úvahu, že zdrojem všech dvojích vlastností je Bůh, dojdeme k závěru, že bychom měli zároveň opěvovat jak vznešenou hodnotu Boha, tak i důstojnost a hodnotu mužů a žen. (25-277, 5.10.1969)

Když v srdci muže žije Bohem milovaná žena a v srdci ženy žije Bohem milovaný muž, stanou se oba

Jeho partnery v pozici objektu. Když se muž a žena navzájem takto milují, Bůh se na jejich lásku dívá s tím největším potěšením a spolu s Ním se raduje celé stvoření. Při pohledu na takového muže a ženu se raduje nebe i země. Když se muž a žena láskyplně obejmou, jejich vzájemná náklonnost se stane bodem, ve kterém se univerzum sjednotí. Takto se rozvíjí původní obraz Božího ideálu. (Požehnaná rodina – 334, 4.2.1969)

Původně se muž měl setkat s ženou, s níž by zažíval radost a stejně tak žena se měla setkat s mužem, se kterým by byla šťastná. Pak by se z jejich společného života těšil jak Bůh, tak i celé stvoření, které by naprosto přirozeně takovému páru chtělo sloužit. Ptáci by zpívali, motýli by poletovali a radostně tancovali. Bůh i lidé by byli šťastní a s nimi by se radovalo i celé stvoření. Kdyby první předkové lidstva dosáhli v dějinách takovéto pozice, byl by dnešní svět naplněním původního zamýšleného ideálu. (Požehnaná rodina – 336, 4.2.1969)

Část 2. Důvod, proč se rodí muži a ženy

Jaký je původní účel narození muže? Nemůžeme popřít skutečnost, že se narodil pro ženu. Podobně ani žena se nenarodila sama pro sebe. Je nutné, abychom věděli, že nastane problém, pokud žena sama od sebe nepochopí, že se narodila pro muže. Protože Bůh, veliký vlastník nebe a země, toto ustanovil jako princip stvoření, nemůžeme vstoupit do světa dobra, pravdy, radosti a míru ani do světa lásky a ideálu, aniž bychom následovali tento princip. (Požehnaná rodina – 338, 16.1.1975)

Copak není pravdou, že žena se narodila, aby se setkala s mužem, a muž se narodil, aby se setkal se ženou? To je nejvyšší pravda. Proto musíme najít říši požehnání ve shodě s tímto principem. Odklonění se od této nejvyšší pravdy představuje největší zlo. (21-201, 20.11.1968)

Muži a ženy jsou tělesnými protiklady. Ženy mají jednosměrný charakter, zatímco muži mají tři až

čtyřsměrný charakter. Ženy spíše raději zůstávají doma, zatímco muži rádi cestují po světě. Povahy mužů a žen jsou protichůdné. Jak se tedy muži a ženy mohou sjednotit? Sjednotí se prostřednictvím lásky. Láska je jednotícím článkem mezi lidstvem a Bohem. (38-255, 8.1.1971)

Proč přichází muž na svět? Není to proto, aby usiloval o akademickou kariéru, peníze anebo politickou moc. Muž přichází na svět pro ženu. Muž je tu pro ženu. Muži jsou fyzicky zdatnější ne proto, aby vydělávali na živobytí jen sami pro sebe, ale aby mohli vydělávat na živobytí pro své děti a svou manželku. Pohlavní orgány muže a ženy se liší. Pro koho existují? Nevznikly pro svůj vlastní účel. Mužský sexuální orgán vznikl pro ženu. Stejně tak existuje ženský sexuální orgán pro muže. Uvažovali jste někdy takto? Není to nic k smíchu nebo něco, na co byste měli později zapomenout. (143-275, 20.3.1986)

Co je symbolem lásky muže a ženy? Kde je konečný cíl lásky? Je to pohlavní orgán, díky němuž se

stanou jedním tělem. Sexuální orgán se stává nástrojem, jehož prostřednictvím se díky lásce zcela propojí mysl a tělo člověka. Orgán, který vlastní muž, nepatří jemu a ten, který vlastní žena, nepatří jí. Muž má to, co náleží ženě, a žena má to, co náleží muži. Muži a ženy nepřicházejí na svět sami pro sebe. Měli by jasně vědět, že se narodili pro svého partnera. (132-146, 31.5.1984)

Proč muži a ženy přicházejí na svět? Muži a ženy se rodí, aby se navzájem milovali. Jelikož je Bůh velikým králem moudrosti, zaměnil vlastnictví jejich orgánů lásky. Muž má pohlavní orgán, ale to neznamena, že je jeho vlastníkem. Totéž platí pro ženu. Lidé, kteří jednají lehkomyšlně a neberou v úvahu vlastnictví svého sexuálního orgánu, budou souzeni. Kdyby muži věděli, že budou potrestáni podle nejstrašlivějšího zákona, odvážili by se myslet na jiné ženy než na svou vlastní manželku? A naopak, pomýšlely by snad ženy na jiné muže než na svého vlastního manžela? (Požehnaná rodina – 340, 14.3.1986)

Část 3. Muži a ženy se navzájem absolutně potřebují

Láska je něco, co nepostradatelně potřebujete, vidíte? Je to tak? Lidé, muž a žena, jsou pro lásku absolutně nutným prvkem. Muž potřebuje ženu a žena potřebuje muže. Do jaké míry potřebuje jeden druhého? Potřebují se navzájem víc, než potřebují Koreu, víc, než potřebují svět, a dokonce víc, než potřebují Boha. Kdyby neexistovaly žádné ženy, celé lidské pokolení by vyhynulo za méně než sto let. Jakkoli se muži mohou chlubit, že sjednotí svět, kdyby nebyly ženy, za sto let by všechno zmizelo. Proto jsou ženy absolutně nezbytné. (25-180, 4.10.1969)

Když řekneme „lidé“, máme na mysli muže a ženu. Podíváme-li se na muže, je nám jasné, že musí být se ženou, a podíváme-li se na ženu, chápeme, že musí být s mužem. Muž nepřijde na svět z vlastní touhy a ani žena se nenarodí z vlastní touhy. Oba dva potřebují jeden druhého. Po narození zjistí, že jsou buď mužem nebo ženou. (67-267, 22.7.1973)

Když ses narodil jako muž, narodil jsi se s poznáním, že existují ženy? Kdyby se narodil muž a zjistil, že existují pouze muži, necítil by se špatně? A kdyby se narodila žena a zjistila, že existují jenom ženy, necítila by se rovněž špatně? Když se tedy narodí žena, narodí se s vědomím, že existují muži nebo ne? I když já jsem se narodil, aniž bych to věděl, věděla to ta, která mi dala život. Důvodem, proč se někdo narodí jako žena, je skutečnost, že existuje muž, který ji potřebuje. Stejně tak důvodem, proč jsem se já narodil jako muž, je skutečnost, že existuje žena, která mne potřebuje. Není to pravda? Bůh ví všechno, a proto jsme se takto narodili. (37-19, 22.12.1970)

Muž absolutně potřebuje ženu. Muž absolutně potřebuje Boha, ale ještě více potřebuje partnera zvaného žena. Lidské dějiny byly tak nešťastné, protože muži nedovedli správně pochopit absolutní potřebu žen. A naopak ženy nepochopily, že absolutně potřebují muže. Chuť pravé lásky vyžaduje říši ideálu a k tomu muž potřebuje ženu a žena potřebuje muže. Měli byste vědět,

že absolutní muž a absolutní žena, kteří usilují o pravou lásku, se spojí na základě svého úsilí o vytvoření jednoty v srdci. Když se takový muž a taková žena stanou jedním, přijde Bůh a přebývá s nimi. Bůh nechce vidět rozdělení páru, který se dokázal sjednotit na základě pravé lásky, proto je láska absolutního muže a absolutní ženy věčná. (Požehnaná rodina – 340, 20.8.1986)

I když je Bůh vševědoucí a všemocný, Jeho existence nemá naprosto žádný smysl, když je sám. Stejně tak, jakkoli pohledný a zdravý může být nějaký muž, nemá to samo o sobě smysl, jestliže je bez ženy. Muž, který je okouzlen svým vlastním dobrým vzhledem a zdravím a vede špatný život, před Bohem nemá žádnou hodnotu. Problémem je, že ve světě existuje mnoho mužů, kteří se pohroužili do takového narcisismu, a to je důvodem, proč dějiny směřují k tragickému konci. Musíte vědět, že Boží prozřetelnost usiluje o změnu a o nápravu světa ponořeného do takového sobectví. (Požehnaná rodina – 341, 20.8.1986)

Část 4. Láska přichází od našeho partnera

Láska se nemůže uskutečnit jen tak sama od sebe. Odkud pochází láska? Kde se vzala? Láska nepřichází ode mne, ale od mého partnera nebo partnerky. Protože láska přichází od mé manželky, musím já pokorně sklonit hlavu a sloužit jí. Zde má nebeský princip života pro druhé svůj původ. Když ke mně přichází něco velmi vznešeného, musím to ctít a sloužit tomu, abych to mohl získat. Musíme žít filosofií života pro druhé. (143-277, 30.3.1986)

Lidé mají lásku. Když jsou ale osamělí, nemůže se projevit. Láska se neobjeví, když je muž sám, objeví se pouze tehdy, když se najde žena jako objekt jeho lásky. Pouze když se objeví objekt, vytryskne nakonec láska. (Požehnaná rodina – 342, 29.10.1982)

Říkáme, že rodičovská láska je dobrá a že manželská láska je dobrá, protože opravdová láska je nesobecká. Láska není něco, co má počátek ve mně, ale

co začíná od mého partnera. Tohle musíte vědět. Láska přichází od vašeho manžela nebo manželky, od vašich synů a dcer a od vašich bratrů a sester. Láska nemá počátek ve vaší osobě, ale pramení z vašeho partnera. Kdo je tedy vlastníkem lásky? Váš partner je vlastníkem lásky. (34-331, 20.9.1970)

Odkud pochází láska? Pochází od vašeho partnera. Je-li váš partner prostý nebo ošklivý, láska ustupuje, ale pokud je pohledný nebo milý, láska postupuje rychleji. Způsob, jakým láska funguje, závisí na partnerových vlastnostech: na jeho řeči, vůni, pachu a chuti. (Požehnaná rodina - 343, 29.10.1982)

Kde je základ lásky? Tím základem nejsem já. Slovo láska se musí užívat ve vzájemných vztazích. Jakkoli pohledný může nějaký muž být, pokud nemá partnerku, má problém, protože nemůže milovat sám.

Základem lásky nejsem já. „Láska pochází ode mne“ - to jsou slova, která používal Satan. Já nejsem

východním bodem lásky. Můžete si myslet, že jste východiskem lásky, avšak v budoucnu nebude žádný pokrok, dokud tento postoj nebude úplně odstraněn a přeměněn.

Až doposud se manželky stavěly do středu a manželé se rovněž stavěli do středu a oba chtěli, aby jim bylo slouženo. To ničilo vztahy. Východí bod lásky nespočívá v nás, ale v našem partnerovi. Pokud chceme lásku vlastnit, musíme se pro ni obětovat. Láska vyžaduje trpělivost a nesporně vyžaduje i oběť. Z tohoto pohledu, neexistuje v kosmu jiné místo kromě země, kde můžeme porazit Satana.

Láska je něco, čeho se Bůh pevně drží, protože to lze najít jedině v souladu s principem lásky, který je soustředěn na Boha. Slovo soucit (*džabi*) nemůže být vyjádřeno bez lásky. Slovo laskavost (*in*) také nemůže stát samo o sobě. Slova *džabi* a *in* se užívají jen když se ve svém významu vzájemně doplňují. (46-35, 18.7.1971)

Část 5. Muži a ženy se v lásce harmonizují

Muž symbolizuje nebe a žena symbolizuje zemi. Proto se ti dva musí sjednotit a vytvořit harmonii. Muži a ženy se od sebe liší. Mužské svaly jsou robustní a ženské jsou jemné. Muži mají vousy, zatímco ženy je nemají. Také jejich hlasy se liší. Když srovnáváme muže a ženy, vidíme, že se jejich kontrastující znaky dobře doplňují. Rozvíjí se mezi nimi harmonie. Podíváme-li se na fyzickou strukturu lidí, jejich levá a pravá strana tvoří souvztažný pár. Tyto dvě poloviny jsou pevně spojeny dohromady.

Dámy a pánové, máte rádi jenom vysoké věci anebo jenom nízké věci? Máte rádi věci, které vytvářejí harmonii. Když vezmeme horizont jako dělicí čáru, ryby žijí pod ním a savci, ptáci a další stvoření žijí nad ním. Ženy mají menstruaci jednou za měsíc jako kolísání přílivu a odlivu pod vlivem měsíce. Dýchání je podobné. Muž a žena vytvářejí linii rovnováhy a tvoří harmonii. Lidé mají rádi Disneyland s horskou dráhou, která jezdí

nahoru a dolů, protože Disneyland napodobuje pohyby univerza.

Co myslíte, že je příjemnější - muž, který je v harmonii s jiným mužem anebo muž v harmonii se ženou? Muž v harmonii se ženou je lepší, protože to odráží harmonii univerza. Musíme žít v rytmu univerza - univerza, které podporuje soulad v rámci harmonie jin a jang. (Požehnaná rodina - 344, 31.5.1984)

Když muž a žena vytvoří harmonii, zahájí tak kruhový pohyb. V okamžiku, kdy se muž a žena prostřednictvím lásky stanou jedním tělem a nesou plody lásky, může k nim Bůh sestoupit dolů a zároveň oni vystoupí vzhůru, takže se spolu setkají uprostřed. Bůh se stane středem této kruhové dráhy a zahajuje se kulový pohyb. Centrem této koule je místo, kde je uskutečněna harmonie lásky. Je to místo, kde se život rodí a uvádí se do pohybu a je výchozím bodem lidské rovnosti a filosofie pospolitosti. A to všechno proto, že je tam síla lásky. Síla, která objímá veškeré vzájemné působení

univerza, je totiž láska. (Požehnaná rodina – 345, 26.4.1982)

Pro lidi je láska věčná. Je vždy jedna a nikdy není rozdělená. Když jsou jednou muž a žena spojeni poutem lásky, mají spolu žít celý život, a pak navěky dokonce i po smrti. Jsou dvěma těly, která se stanou jedním tím, že se sjednotí a otáčejí se spolu. Když se dvě těla stanou jedním, otáčí se tak, jako se otáčí Bůh a vytváří základ čtyř pozic lásky, výraz ideálního světa lásky. V takovém světě existuje pouze pravá láska a falešná láska tam nemůže vzniknout. Když muž a žena získají požehnání od Boha a dosáhnou dokonalosti, přichází k nim Bůh svobodně. Když vytvoří základ čtyř pozic lásky, začnou prostřednictvím svých těl vzájemně milovat mysl druhého. A když začnou milovat mysl, jejich tělo bude přirozeně následovat. (Požehnaná rodina – 346, 1.1.1984)

Část 6. Původní lidské bytosti jsou okouzleny pravou láskou

Co je nejsvatější věcí na světě? Pravá láska je nejsvatější věcí na světě. Pravá láska má původ v Bohu. Pokud Bůh existuje, není jiná cesta, než cesta pravé lásky. Bůh skutečně touží po cestě pravé lásky, a bez toho, abychom prošli cestou pravé lásky, nemůžeme předstoupit před Boha. To musíme jasně vědět.

Bůh chce vidět, slyšet, jíst a dotýkat se skrze lásku. Co se týče lidí, když obdrží polibek lásky od Boha, ucítí takovou radost, jako kdyby měli zevnitř explodovat. Tady spočívá Boží touha. Bůh se neraduje z diamantů anebo šperků. (Požehnaná rodina – 381, 20.8.1986)

Lidské tělo má pět smyslů a každý člověk cítí a potvrzuje pravou lásku vnímáním prostřednictvím svých pěti smyslů. Pokud oči hledí na pravou lásku, zbarví se pravou láskou a jsou jí opojeny. Jak překrásně budou tyto barevné, opojené oči zářit! Považte, jak kouzelné jsou usmívající se rty člověka, který překypuje pravou láskou. Pokuste se představit si intenzivní krásu pěti

smyslů, které se pohybují v opojení s pravou láskou a harmonii pěti smyslů směřujících k Bohu.

Když je Bůh sám, nemůže prožít radost z takovéto krásy. Takovou krásu může zažít pouze tehdy, když má partnera. To je důvod, proč Bůh stvořil lidi. Jak by se Bůh cítil, kdyby pozoroval hezkého muže a krásnou ženu, jak jsou zcela do sebe pohrouženi s očima opojenýma pravou láskou, anebo jak se líbají se rty opojenými pravou láskou a hrají melodii srdce pravé lásky? Jestliže existuje Eva pravé lásky, Bůh by chtěl zcela procestovat svět jejího srdce. Bůh by měl spontánní touhu prozkoumat šířku a hloubku tohoto Evina krásného světa srdce.

Bůh by chtěl procestovat svět srdce jak Adama tak Evy, svět, jenž je ještě krásnější než stvořené nebe a země. Je jisté, že by Bůh raději cestoval světem srdce člověka, který má pravou lásku, než univerzem. Bůh by nikdy nechtěl opustit svět srdce a pravé lásky Adama a Evy. Kdyby se Bůh poté, co stvořil lidi, zamiloval do jejich pravé lásky a stal se dítětem ztraceným v této

lásce, jaký svět bychom dnes měli? Jelikož by Bůh žil s nimi a přebýval v jejich středu, svět vytvořený Bohem a lidmi sjednocenými spolu navzájem, by byl světem naplněným radostí a krásou. (Požehnaná rodina – 382, 20.8.1986)

Kdyby byla pravá láska Boha zdokonalena, Bůh, který je vnímavý a citlivý, by nikdy nelitoval, že je jí zcela pohlcen. Boží povaha je taková, že by jej cokoli, co se událo v říši pravé lásky, učinilo naprosto šťastným. Kdyby lidé žili v takovémto světě pravé lásky, žili by šťastným životem bez zklamání a lítosti. Navíc by tento svět byl světem bez válek a bez nářků, lamentací a neštěstí. (Požehnaná rodina – 383, 20.8.1986)

Část 7. Láska se uskutečňuje v naprosto přirozeném prostředí

Toto je příběh z mého mládí. Jednoho dne jsem chytil párek ptáčků a snažil jsem se je přimět k tomu, aby se zobáčky líbali. Abych viděl, jak se líbají, dal jsem je do

klece, krmil a pozoroval je. Udělal jsem to z dětské touhy, abych je viděl milovat se a společně šťastně zpívat. Byl to pokus ze zvědavosti, abych pochopil přírodní zákony. Pokračoval jsem v tomto experimentu, který dnes již samozřejmě považuji za uličnictví. Až po dlouhé době jsem nakonec pochopil, že láska se realizuje pouze v přirozeném prostředí. Upřímná láska se uskutečňuje přirozeně v atmosféře, jež je nanejvýš přirozená. Po dlouhé cestě experimentů jsem nakonec dospěl ke správnému porozumění lásky. (Požehnaná rodina – 353, 3.1.1986)

Jestliže někdo ztratí lásku, pomůže mu univerzitní vzdělání ji znovu získat? Bude pouze shromažďovat vědomosti, stane se individualistou a bude uctívat materialismus. Podobně jako korejská fazolová polévka chutná nejlépe, když je podávána v tlustostěnné keramické misce, výchova charakteru dosáhne svého cíle jen tehdy, když je založena na lásce.

Květ světové civilizace by měl vykvést na základě umělecké harmonie. V tomto smyslu by opěkaná žebírka

měla být servírována na těžké litinové míse a korejská fazolová polévka by měla být podávána v korejské tlustostěnné keramické misce, aby vynikla správně jejich chuť. Když jste si jednou zvykli na jadrnou, pronikavou a osvěžující chuť korejské fazolové polévky, nikdy na ni nezapomenete, ať budete kdekoliv.

Stejně tak, když si lidé jednou navyknou na jadrnou, hlubokou a relaxující chuť lásky, nebudou ji chtít vyměnit za nic na světě. Tak jako nás brzy omrzí chuť instantního jídla, které je často přeslazené, kdybychom mohli získat lásku lehce a kdekoliv jako instantní jídlo, nemohli bychom ji nazývat pravou láskou. (Požehnaná rodina – 354, 3.1.1986)

Dnes jsou všude lidé, kteří chtějí okusit lásku tak, jako by jedli instantní jídlo. Toto je problém. Láska se neprohloubí jen proto, že se vykoupete v koupeli prosycené vonnými oleji. Řekl bych, že láska manželského páru, který žije někde na zapadlém venkově, a který se, než večer ulehne, myje ve studené vodě, je čistší, déle trvající a

neustále se prohlubující. Pár, který si musí vyčistit zuby, než se bude líbat, nezažívá přirozenou lásku. Chuť zubní pasty jim zabrání v tom, okusit jedinečnou chuť toho druhého. Když vidím lidi, kteří si před líbáním čistí zuby, nevím, zda se snaží ochutnat lásku nebo zubní pastu. (Požehnaná rodina – 354, 3.1.1986)

Když se setkáte s někým, koho máte rádi a koho milujete, chcete ho obejmout a políbit. Toto je přirozený instinkt mezi opačným pohlavím. Můžete si představovat, že se setkáváte se svým partnerem, abyste mohli milovat své prostředí – univerzum. Hledání partnera a vytvoření vztahu je přirozeným lidským chováním.

Když muž má vztah se ženou a žena má vztah s mužem v ideálním partnerství, neděje se nic, co by porušovalo řád lásky. Pravý řád lásky vzniká pouze tehdy, když se muž a žena setkají na základě ideálního partnerství. (Požehnaná rodina – 355, 13.1.1981)

